

Instytut Pamięci Narodowej

<https://ipn.gov.pl/pl/sledztwa-i-lustracja/sciganie-zbrodni-przeciwko-nar/sledztwa-1/oddzialowa-komisja-w-rzeszowie/31524,Sledztwa-zakonczone-wydaniem-postanowienia-o-umorzeniu.html>
03.03.2026, 23:12

Sledztwa zakończone wydaniem postanowienia o umorzeniu

Śledztwo w sprawie zbrodni komunistycznej, będącej jednocześnie zbrodnią przeciwko ludzkości, stanowiącej represję wobec Tadeusza P. z powodu podejrzenia go o przynależność do wrogiej grupy politycznej, popełnionej w okresie dokładnie nieustalonym, najprawdopodobniej co najmniej od 27 marca 1953 r. do 30 kwietnia 1953 r. w Rzeszowie, polegającej na przekroczeniu swej władzy przez funkcjonariuszy WUBP w Rzeszowie, którzy znęcali się nad nim fizyczne i moralne, wielokrotnie bijąc go (S 91/14/Zk).

Śledztwo w tej sprawie wszczęto 22 sierpnia 2014 r., zaś umorzono postanowieniem z 10 grudnia 2014 r. wobec niewykrycia sprawców.

Śledztwo w sprawie zbrodni komunistycznej, stanowiącej jednocześnie zbrodnią przeciwko ludzkości, polegającej na przekroczeniu władzy przez funkcjonariuszy państwa komunistycznego, a to funkcjonariuszy PUBP w Łańcucie w okresie od 28 października 1949 r. do 12 grudnia 1949 r. w Łańcucie woj. podkarpackiego, polegającej na moralnym znęcaniu się nad pozbawionym wolności Tadeuszem G. i kierowaniu wobec niego gróźb bezprawnych w celu zmuszenia go do podtrzymywania złożonych wyjaśnień, co stanowiło represję i poważne prześladowanie z powodu jego działalności opozycyjnej (S 96/14/Zk).

Śledztwo w tej sprawie wszczęto 17 listopada 2014 r., zaś umorzono postanowieniem z 16 marca 2015 r. wobec niewykrycia sprawców.

Śledztwo w sprawie:

zbrodni komunistycznej będącej jednocześnie zbrodnią przeciwko ludzkości popełnionej w okresie od 23 maja 1951r. do 29 maja 1951r. w Sanoku, przez funkcjonariuszy PUBP w Sanoku, a więc tym samym funkcjonariuszy państwa komunistycznego, którzy przekraczając swoje uprawnienia prześladowali Jerzego S. z powodu podejrzenia przynależności do określonej grupy politycznej działając na jego szkodę, bezprawnie pozbawili go wolności, przetrzymując mimo braku podstaw prawnych bez postanowienia o przedłużeniu tymczasowego aresztowania (S 127.2014.Zk).

Śledztwo wszczęte 21 stycznia 2015 r., zaś umorzone postanowieniem z 19 lipca 2023 r. wobec śmierci sprawcy przestępstwa.

Śledztwo w sprawie zbrodni komunistycznej, będącej jednocześnie zbrodnią przeciwko ludzkości oraz zbrodnią wojenną popełnionej daty dokładnie nieustalonej, najprawdopodobniej 22 października 1939 r. lub 30 listopada 1939 r. w Przemyślu, polegającej na zabójstwie przez zastrzelenie z broni palnej Stefana S. przez żołnierzy Armii Czerwonej (S 24.2016.Zk).

Śledztwo wszczęte 6 maja 2016 r., zaś umorzone postanowieniem z 16 września 2016 r. wobec niewykrycia sprawców przestępstwa.

Śledztwo w sprawie:

- I. zbrodni komunistycznej, stanowiącej jednocześnie zbrodnię przeciwko ludzkości, polegającej na bezprawnym i długotrwałym pozbawieniu wolności połączonym ze szczególnym udręczeniem członka Armii Krajowej Mariana K. w okresie od 10 lutego 1945 roku do 13 lutego 1950 roku we Lwowie i innych miejscowościach na terenie byłego ZSRR przez funkcjonariuszy państwa komunistycznego, tj. NKWD i sędziów Kolegium Specjalnego przy Ministrze Spraw Wewnętrznych ZSRR poprzez zatrzymanie, aresztowanie, skazanie postanowieniem Kolegium z dnia 27 marca 1946 na karę 5 lat osadzenia w specjalnym obozie pracy przymusowej na terenie byłego ZSRR, co stanowiło represje i poważne prześladowanie pokrzywdzonego z powodu przynależności do Armii Krajowej,
- II. zbrodni komunistycznej, stanowiącej jednocześnie zbrodnię przeciwko ludzkości, polegającej na bezprawnym i długotrwałym pozbawieniu wolności połączonym ze szczególnym udręczeniem członka Armii Krajowej Władysława T. w okresie od 16 stycznia 1945 roku do 16 stycznia 1949 roku we Lwowie i innych miejscowościach na terenie byłego ZSRR przez funkcjonariuszy państwa komunistycznego, tj. NKWD i sędziów Kolegium Specjalnego przy Ministrze Spraw Wewnętrznych ZSRR poprzez zatrzymanie, aresztowanie, skazanie postanowieniem Kolegium z dnia 25 lutego 1946 roku karę 4 lat osadzenia w specjalnym obozie pracy przymusowej na terenie byłego ZSRR, co stanowiło represje i poważne prześladowanie pokrzywdzonego z powodu przynależności do Armii Krajowej,
- III. zbrodni komunistycznej, stanowiącej jednocześnie zbrodnię przeciwko ludzkości, polegającej na bezprawnym i długotrwałym pozbawieniu wolności połączonym ze szczególnym udręczeniem członka Armii Krajowej Mieczysława W. w okresie od 15 stycznia 1945 roku do 11 lutego 1946 roku we Lwowie i innych miejscowościach na terenie byłego ZSRR przez funkcjonariuszy państwa komunistycznego poprzez zatrzymanie, aresztowanie i osadzenie w obozach pracy przymusowej na terenie byłego ZSRR oraz psychiczne i fizyczne znęcanie się, co stanowiło represje i poważne prześladowanie pokrzywdzonego z powodu przynależności do Armii Krajowej,
- IV. zbrodni komunistycznej, stanowiącej jednocześnie zbrodnię przeciwko ludzkości, polegającej na bezprawnym i długotrwałym pozbawieniu wolności połączonym ze szczególnym udręczeniem Witolda F. w okresie od 15 stycznia 1945 roku do 15 stycznia 1950 roku we Lwowie i innych miejscowościach na terenie byłego ZSRR przez funkcjonariuszy państwa komunistycznego, tj. NKWD i sędziów Kolegium Specjalnego przy Ministrze Spraw Wewnętrznych ZSRR poprzez zatrzymanie, aresztowanie, skazanie postanowieniem Kolegium z dnia 3 listopada 1945 roku na karę 5 lat osadzenia w specjalnym obozie pracy przymusowej na terenie byłego ZSRR, co stanowiło represje i poważne prześladowanie pokrzywdzonego z powodu przynależności do Narodu Polskiego,
- V. zbrodni komunistycznej, stanowiącej jednocześnie zbrodnię przeciwko ludzkości, polegającej na bezprawnym i długotrwałym pozbawieniu wolności połączonym ze szczególnym udręczeniem członka Armii Krajowej Zygmunta F. w okresie od 15 stycznia 1945 roku do 4 czerwca 1948 roku we Lwowie i innych miejscowościach przez funkcjonariuszy państwa komunistycznego, tj. NKWD i sędziów Kolegium Specjalnego przy Ministrze Spraw Wewnętrznych ZSRR poprzez zatrzymanie, aresztowanie, skazanie postanowieniem Kolegium z dnia 3 listopada 1945 roku na karę 5 lat osadzenia w specjalnym obozie pracy przymusowej na terenie byłego ZSRR, co stanowiło represje i poważne prześladowanie pokrzywdzonego z powodu przynależności do Narodu Polskiego,
- VI. zbrodni komunistycznej, stanowiącej jednocześnie zbrodnię przeciwko ludzkości, polegającej na bezprawnym i długotrwałym pozbawieniu wolności połączonym ze szczególnym udręczeniem Rudolfa F. w okresie od 15 stycznia 1945 roku do 4 czerwca 1948 roku we Lwowie i innych miejscowościach przez funkcjonariuszy państwa komunistycznego, tj. NKWD i sędziów Kolegium Specjalnego przy Ministrze Spraw Wewnętrznych ZSRR poprzez zatrzymanie, aresztowanie,

skazanie postanowieniem Kolegium z dnia 3 listopada 1945 roku na karę 5 lat osadzenia w specjalnym obozie pracy przymusowej na terenie byłego ZSRR, co stanowiło represję i poważne prześladowanie pokrzywdzonego z powodu przynależności do Narodu Polskiego (S 66.2016.Zk).

Śledztwo wszczęte 17 sierpnia 2016 r., zaś umorzone postanowieniem z 15 grudnia 2017 r. wobec śmierci ustalonych sprawców i niewykrycia pozostałych sprawców przestępstwa.

Śledztwo w sprawie:

- I. zbrodni komunistycznej będącej jednocześnie zbrodnią przeciwko ludzkości popełnionej, w okresie od 13 czerwca 1950r. do 30 sierpnia 1950r. w Nisku i Łańcucie, przez funkcjonariuszy PUBP w Nisku i w Łańcucie, a więc tym samym funkcjonariuszy państwa komunistycznego, którzy działając wspólnie i w porozumieniu podczas i w związku z urzędowaniem, przekroczyli swoje uprawnienia, stosując represję wobec zatrzymanego i przetrzymywanego w areszcie PUBP w Nisku a potem w Łańcucie Stanisława K. z powodu podejrzenia przynależności do określonej grupy politycznej - NOW - w celu wymuszenia na nim złożenia określonych wyjaśnień, znęcali się nad nim fizycznie i moralnie wielokrotnie bijąc go - uderzając nogą od stołu pięściami oraz kopiąc nogami i przetrzymując w wodzie, co stanowiło jego poważne prześladowanie z powodu przynależności do określonej grupy politycznej,
- II. zbrodni komunistycznej będącej jednocześnie zbrodnią przeciwko ludzkości popełnionej co najmniej w okresie od 13 czerwca 1950 r. do 27 czerwca 1950 r. w Nisku przez funkcjonariusza PUBP w Nisku Józefa J., który przekraczając swą władzę i stosując represję wobec Stanisława K. z powodu podejrzenia jego przynależności do określonej grupy politycznej, tj. do NOW, pozbawił go wolności, przetrzymując bezprawnie, bez postanowienia o tymczasowym aresztowaniu, co stanowiło jego poważne prześladowanie (S 82.2016.Zk).

Śledztwo wszczęte 3 listopada 2016 r., zaś umorzone postanowieniem z 2 lutego 2017 r. w odniesieniu do czynu opisanego w pkt I wobec niewykrycia sprawców przestępstwa, zaś w odniesieniu do czynu opisanego w pkt II wobec śmierci sprawcy.

Śledztwo w sprawie:

- I. zbrodni komunistycznej, będącej jednocześnie zbrodnią przeciwko ludzkości, popełnionej w okresie od 15 marca 1949 r. do 27 maja 1949 r. w Rzeszowie, woj. podkarpackie, polegającej na przekroczeniu uprawnień na szkodę interesu prywatnego przez funkcjonariuszy Powiatowego Urzędu Bezpieczeństwa Publicznego w Rzeszowie, poprzez fizyczne i psychiczne znęcanie się nad Zbigniewem Rz., które polegało na przetrzymywaniu go w pomieszczeniu wielkości toalety, pozbawionym okien i pryczy, z wodą ściekającą po ścianach, w obecności szczurów, przesłuchiowaniu go w porze nocnej, ubliżaniu mu, biciu go pałkami, żelaznymi prętami, kluczami i pięściami oraz kopaniu po całym ciele w celu zmuszenia go do złożenia żądanych wyjaśnień, co stanowiło naruszenie jego prawa do zdrowia i poważne prześladowanie z powodu jego działalności na rzecz niepodległego bytu Państwa Polskiego,
- II. zbrodni komunistycznej, będącej jednocześnie zbrodnią przeciwko ludzkości, popełnionej w okresie od 10 maja 1949 r. do 22 marca 1949 r. w Rzeszowie, woj. podkarpackie przez funkcjonariuszy miejscowego Powiatowego Urzędu Bezpieczeństwa Publicznego, polegającej na przekroczeniu swej władzy i działaniu na szkodę interesu prywatnego poprzez bezprawne pozbawienie wolności Zbigniewa Rz., bez postanowienia o zastosowaniu wobec niego tymczasowego aresztowania, co stanowiło naruszenie jego prawa do wolności oraz represję i poważne prześladowanie z powodu jego działalności na rzecz niepodległego bytu Państwa Polskiego (S 90.2016.Zk).

Śledztwo wszczęte 28 grudnia 2016 r., zaś umorzone postanowieniem z 20 kwietnia 2018 r. wobec niewykrycia sprawców przestępstw.

Śledztwo w sprawie:

- I. zbrodni komunistycznej, będącej jednocześnie zbrodnią przeciwko ludzkości, polegającej na przekroczeniu przez mjr Stanisława M. jako sędziego Wojskowego Sądu Rejonowego w Rzeszowie i przewodniczącego składu orzekającego tego Sądu 14 października 1947 r. w Rzeszowie uprawnień związanych z orzekaniem na szkodę interesu prywatnego poprzez dopuszczenie się w sprawie oznaczonej sygnaturą akt Sr 740/47 wbrew zebranym dowodom całkowitej i oczywistej dowolności w ocenie prawnej zachowania Józefa B. – które miało polegać na rzekomym czynieniu przygotowań do wywołania przewrotu zmieniającego przemocą ustrój komunistyczny w Polsce – oraz uznanie go winnym popełnienia tego czynu, a nadto bezprawnym pozbawieniu go wolności poprzez skazanie go na karę 6 lat więzienia, a także wymierzeniu mu kary dodatkowej utraty praw publicznych i obywatelskich praw honorowych przez 3 lata, co stanowiło naruszenie jego prawa do wolności oraz represję i poważne prześladowanie za przedstawiane przez niego poglądy polityczne,
- II. zbrodni komunistycznej, będącej jednocześnie zbrodnią przeciwko ludzkości, polegającej na przekroczeniu przez Zygmunta P. jako asesora Wojskowego Sądu Rejonowego w Rzeszowie i członka składu orzekającego tego Sądu 14 października 1947 r. w Rzeszowie uprawnień związanych z orzekaniem na szkodę interesu prywatnego poprzez dopuszczenie się w sprawie oznaczonej sygnaturą akt Sr 740/47 wbrew zebranym dowodom całkowitej i oczywistej dowolności w ocenie prawnej zachowania Józefa B. – które miało polegać na rzekomym czynieniu przygotowań do wywołania przewrotu zmieniającego przemocą ustrój komunistyczny w Polsce – oraz uznanie go winnym popełnienia tego czynu, a nadto bezprawnym pozbawieniu go wolności poprzez skazanie go na karę 6 lat więzienia, a także wymierzeniu mu kary dodatkowej utraty praw publicznych i obywatelskich praw honorowych przez 3 lata, co stanowiło naruszenie jego prawa do wolności oraz represję i poważne prześladowanie za przedstawiane przez niego poglądy polityczne,
- III. zbrodni komunistycznej, będącej jednocześnie zbrodnią przeciwko ludzkości, polegającej na przekroczeniu przez kpr. Stanisława H. jako ławnika Wojskowego Sądu Rejonowego w Rzeszowie i członka składu orzekającego tego Sądu 14 października 1947 r. w Rzeszowie uprawnień związanych z orzekaniem na szkodę interesu prywatnego poprzez dopuszczenie się w sprawie oznaczonej sygnaturą akt Sr 740/47 wbrew zebranym dowodom całkowitej i oczywistej dowolności w ocenie prawnej zachowania Józefa B. – które miało polegać na rzekomym czynieniu przygotowań do wywołania przewrotu zmieniającego przemocą ustrój komunistyczny w Polsce – oraz uznanie go winnym popełnienia tego czynu, a nadto bezprawnym pozbawieniu go wolności poprzez skazanie go na karę 6 lat więzienia, a także wymierzeniu mu kary dodatkowej utraty praw publicznych i obywatelskich praw honorowych przez 3 lata, co stanowiło naruszenie jego prawa do wolności oraz represję i poważne prześladowanie za przedstawiane przez niego poglądy polityczne,
- IV. zbrodni komunistycznej, będącej jednocześnie zbrodnią przeciwko ludzkości, polegającej na przekroczeniu przez mjr Stefana K. jako wiceprokuratora Wojskowej Prokuratury Rejonowej w Rzeszowie z 13 października 1947 r. w Rzeszowie swoich uprawnień związanych z oskarżaniem na szkodę interesu prywatnego poprzez dopuszczenie się w sprawie oznaczonej sygnaturą akt Sr 740/47 wbrew zebranym dowodom całkowitej i oczywistej dowolności w ocenie prawnej zachowania Józefa B. – które miało polegać na rzekomym czynieniu przygotowań do wywołania przewrotu zmieniającego przemocą ustrój komunistyczny w Polsce – oraz nakłanianie Stanisława M., Zygmunta P. i Stanisława H. występujących w składzie orzekającym Wojskowego Sądu

Rejonowego w Rzeszowie do przekroczenia swoich uprawnień związanych z orzekaniem, na szkodę interesu prywatnego, poprzez uznanie Józefa B. za winnego dopuszczenia się zarzucanego mu czynu, a nadto bezprawnego pozbawienia go wolności poprzez skazanie go na karę więzienia, co stanowiło naruszenie jego prawa do wolności oraz represję i poważne prześladowanie za przedstawiane przez niego poglądy polityczne,

- V. zbrodni komunistycznej, będącej jednocześnie zbrodnią przeciwko ludzkości, polegającej na przekroczeniu przez ppłk Kazimierza D. jako sędziego Najwyższego Sądu Wojskowego i przewodniczącego składu orzekającego tego Sądu 5 grudnia 1947 r. w Warszawie uprawnień związanych z orzekaniem na szkodę interesu prywatnego poprzez dopuszczenie się w sprawie oznaczonej sygnaturami akt Sr 740/47 i Sn. Odw. S. 3041/47 wbrew zebranym dowodom całkowitej i oczywistej dowolności w ocenie prawnej zachowania Józefa B. – które miało polegać na rzekomym czynieniu przygotowań do wywołania przewrotu zmieniającego przemocą ustrój komunistyczny w Polsce – oraz bezprawnym pozbawieniu go wolności poprzez pozostawienie bez uwzględnienia skargi rewizyjnej jego obrońcy na wyrok Wojskowego Sądu Rejonowego w Rzeszowie z 14 października 1947 r. sygn. akt Sr 740/47 skazujący Józefa B. na karę 6 lat więzienia oraz utrzymanie tego wyroku w mocy, co stanowiło naruszenie jego prawa do wolności oraz represję i poważne prześladowanie za przedstawiane przez niego poglądy polityczne,
- VI. zbrodni komunistycznej, będącej jednocześnie zbrodnią przeciwko ludzkości, polegającej na przekroczeniu przez mjr Romana R. jako sędziego Najwyższego Sądu Wojskowego i członka składu orzekającego tego Sądu 5 grudnia 1947 r. w Warszawie uprawnień związanych z orzekaniem na szkodę interesu prywatnego poprzez dopuszczenie się w sprawie oznaczonej sygnaturami akt Sr 740/47 i Sn. Odw. S. 3041/47 wbrew zebranym dowodom całkowitej i oczywistej dowolności w ocenie prawnej zachowania Józefa B. – które miało polegać na rzekomym czynieniu przygotowań do wywołania przewrotu zmieniającego przemocą ustrój komunistyczny w Polsce – oraz bezprawnym pozbawieniu go wolności poprzez pozostawienie bez uwzględnienia skargi rewizyjnej jego obrońcy na wyrok Wojskowego Sądu Rejonowego w Rzeszowie z 14 października 1947 r. sygn. akt Sr 740/47 skazujący Józefa B. na karę 6 lat więzienia oraz utrzymanie tego wyroku w mocy, co stanowiło naruszenie jego prawa do wolności oraz represję i poważne prześladowanie za przedstawiane przez niego poglądy polityczne,
- VII. zbrodni komunistycznej, będącej jednocześnie zbrodnią przeciwko ludzkości, polegającej na przekroczeniu przez Witolda M. jako sędziego Najwyższego Sądu Wojskowego i członka składu orzekającego tego Sądu 5 grudnia 1947 r. w Warszawie uprawnień związanych z orzekaniem na szkodę interesu prywatnego poprzez dopuszczenie się w sprawie oznaczonej sygnaturami akt Sr 740/47 i Sn. Odw. S. 3041/47 wbrew zebranym dowodom całkowitej i oczywistej dowolności w ocenie prawnej zachowania Józefa B. – które miało polegać na rzekomym czynieniu przygotowań do wywołania przewrotu zmieniającego przemocą ustrój komunistyczny w Polsce – oraz bezprawnym pozbawieniu go wolności poprzez pozostawienie bez uwzględnienia skargi rewizyjnej jego obrońcy na wyrok Wojskowego Sądu Rejonowego w Rzeszowie z 14 października 1947 r. sygn. akt Sr 740/47 skazujący Józefa B. na karę 6 lat więzienia oraz utrzymanie tego wyroku w mocy, co stanowiło naruszenie jego prawa do wolności oraz represję i poważne prześladowanie za przedstawiane przez niego poglądy polityczne,
- VIII. zbrodni komunistycznej, będącej jednocześnie zbrodnią przeciwko ludzkości, popełnionej w okresie od 26 sierpnia 1947 r. do 19 września 1947 r. w Rzeszowie woj. podkarpackie przez prokuratora miejscowej Wojskowej Prokuratury Rejonowej, polegającej na przekroczeniu swoich uprawnień i działaniu na szkodę interesu prywatnego poprzez bezprawne pozbawienie wolności Józefa B. bez postanowienia o przedłużeniu tymczasowego aresztowania tej osoby, co stanowiło naruszenie jego prawa do wolności oraz represję i poważne prześladowanie za przedstawiane przez niego poglądy polityczne (S 2.2017.Zk).

Śledztwo wszczęte 21 stycznia 2017 r., zaś umorzone postanowieniem z 21 maja 2018 r. w odniesieniu do czynów opisanych w pkt I, II, IV, V, VI i VII - wobec stwierdzenia, że sprawcy tych czynów zmarli, natomiast w odniesieniu do czynów opisanych w pkt III i VIII - wobec niewykrycia sprawców przestępstw.

Śledztwo w sprawie:

- I. zbrodni komunistycznej polegającej na przekroczeniu uprawnień służbowych przez członków składu orzekającego Wojskowego Sądu Rejonowego w Rzeszowie w osobach sędziego przewodniczącego kapitana Juliusza S., ławników kaprała Władysława K. oraz kaprała Mariana W. działających wspólnie i w porozumieniu podczas procedowania w postępowaniu karnym o sygn. Sr 420/48 prowadzonym przeciwko Emmie B. oskarżonej o przestępstwo z art. 86 §1 i 2 k.k.W.P. i inne poprzez przyjęcie całkowicie sprzecznej z powszechnie obowiązującą wykładnią przepisów, interpretacji prawa karnego materialnego penalizującej zachowania Emmy B. jako przestępstwa i bezpodstawne wydanie w dniu 25 czerwca 1948 roku wyroku skazującego w/w na karę łączną 10 lat więzienia oraz utratę praw publicznych i obywatelskich praw honorowych na okres 5 lat, co stanowiło poważne represje z powodu działalności pokrzywdzonej w „WiN”,
- II. zbrodni komunistycznej polegającej na przekroczeniu uprawnień służbowych przez członków składu orzekającego Najwyższego Sądu Wojskowego w Warszawie w osobach przewodniczącego sędziego pułkownika Kazimierza D., sprawozdawcy sędziego podpułkownika Leo H. oraz sędziego pułkownika Henryka Z.-D. działających wspólnie i w porozumieniu podczas procedowania w postępowaniu sądowym w śledztwie o sygn. Sr 420/48 (Sn.Odw.S.2186/48) prowadzonym przeciwko Emmie B. oskarżonej o przestępstwo z art. 86 § i 2 k.k.W.P. i inne poprzez przyjęcie całkowicie sprzecznej z powszechnie obowiązującą wykładnią przepisów, interpretacji prawa karnego materialnego penalizującej zachowania Emmy B. jako przestępstwa i bezpodstawne wydanie w dniu 29 września 1948 roku postanowienia utrzymującego w mocy wyrok Wojskowego Sądu Rejonowego w Rzeszowie z dnia 25 czerwca 1948 roku skazujący w/w na karę łączną 10 lat więzienia oraz utratę praw publicznych i obywatelskich praw honorowych na okres 5 lat, co stanowiło poważne represje z powodu działalności pokrzywdzonej w „WiN” (S 57.2017.Zk).

Śledztwo wszczęte postanowieniem z 30 stycznia 2018 r., zaś umorzone 30 października 2018 r. wobec śmieci sprawców w odniesieniu do czynów opisanych w pkt I i II oraz wobec niewykrycia pozostałych sprawców w odniesieniu do czynu opisanego w pkt I.

Śledztwo w sprawie:

- I. zbrodni komunistycznej będącej jednocześnie zbrodnią przeciwko ludzkości polegającej na przekroczeniu uprawnień 28 czerwca 1949r. w Rzeszowie przez członków składu orzekającego Wojskowego Sądu Rejonowego w Rzeszowie i bezprawnym skazaniu, a więc bezprawnym pozbawieniu wolności Bronisława B., polegającym na niezasadnym przyjęciu, że Bronisław B. dopuścił się przestępstwa z art. 87 kkWP w zw. z art. 86 § 2 kkWP i wymierzeniu mu kary 5 lat więzienia z utratą praw publicznych i obywatelskich praw honorowych przez okres 2 lat, co stanowiło naruszenie jego prawa do wolności oraz represję i poważne prześladowanie w związku z podejrzeniem przynależności do wrogiej grupy politycznej,
- II. zbrodni komunistycznej będącej jednocześnie zbrodnią przeciwko ludzkości polegającej na przekroczeniu uprawnień i bezprawnym skazaniu, a więc bezprawnym pozbawieniu wolności przez członków składu orzekającego Najwyższego Sądu Wojskowego w Warszawie Kazimierza D., Władysława M. i Zdzisława G. 22 listopada 1949r. w Warszawie Bronisława B., poprzez

utrzymanie w mocy skazującego go na karę 5 lat więzienia wyroku Wojskowego Sądu Rejonowego w Rzeszowie z 28 czerwca 1949r. (S 58.2017.Zk).

Śledztwo wszczęte 2 stycznia 2018r., zaś umorzone postanowieniem z 11 czerwca 2018 r. wobec śmierci sprawców.

Śledztwo w sprawie:

- I. zbrodni komunistycznej będącej jednocześnie zbrodnią przeciwko ludzkości popełnionej w okresie od 12 maja 1947r. do 21 lipca 1947r. w Starym Samborze i Drohobyczu, przez funkcjonariuszy NKWD, a więc funkcjonariuszy państwa komunistycznego, którzy działając wspólnie i w porozumieniu, podczas i w związku z urzędowaniem, przekroczyli swoje uprawnienia prześladowając z powodów politycznych oraz narodowościowych i stosując represję wobec zatrzymanej i przetrzymywanej w areszcie Marceli G. zd. Cz. z powodu podejrzenia przynależności do wrogiej grupy politycznej, znęcali się nad nią fizycznie i moralnie, dokonując wielokrotnych i długotrwałych przesłuchań, o różnych porach, także nocą, wielokrotnie bijąc ją: pięściami po głowie i twarzy, pałką drewnianą po plecach, kopiąc nogami po całym ciele, popychając oraz wyzywając słowami wulgarnymi i obraźliwymi,
- II. zbrodni komunistycznej będącej jednocześnie zbrodnią przeciwko ludzkości, popełnionej w okresie od 12 maja 1947r. do 21 lipca 1917r. w Starym Samborze i Drohobyczu przez funkcjonariuszy NKWD, a więc funkcjonariuszy państwa komunistycznego, którzy przekraczając swoje uprawnienia, prześladowali Marcelę G., z powodów politycznych i narodowościowych i działając na jej szkodę, bezprawnie pozbawili ją wolności, przetrzymując, mimo braku podstaw faktycznych i prawnych,
- III. zbrodni komunistycznej będącej jednocześnie zbrodnią przeciwko ludzkości, polegającej na przekroczeniu swoich uprawnień przez funkcjonariuszy publicznych – członków składu orzekającego Trybunału Wojskowego Wojsk Ministerstwa Spraw Wewnętrznych Obwodu Drohobyckiego 22 lipca 1947r. i bezprawnym skazaniu Marceli G. na mocy art. 54-1 „a” kk USRR na karę 5 lat pozbawienia wolności w poprawczych obozach pracy, pozbawienie praw obywatelskich na 2 lata i konfiskatę mienia, którą to karę pozbawienia wolności odbywała do 28 maja 1952r. w Drohobyczu, Krasnojarskim Kraju i Irkucku, mimo braku ku temu podstaw prawnych i faktycznych, co stanowiło represję i poważne prześladowanie z powodów politycznych i narodowościowych,
- IV. zbrodni komunistycznej będącej jednocześnie zbrodnią przeciwko ludzkości, polegającej na przekroczeniu swoich uprawnień przez funkcjonariuszy publicznych – członków składu orzekającego Trybunału Wojskowego Ministerstwa Spraw Wewnętrznych Okręgu Ukraińskiego 20 sierpnia 1947r. i bezprawnym skazaniu poprzez utrzymanie wyroku trybunału Wojskowego Wojsk Ministerstwa Spraw Wewnętrznych Obwodu Drohobyckiego Marceli G. na karę 5 lat pozbawienia wolności w poprawczych obozach pracy, pozbawienie praw obywatelskich na 2 lata i konfiskatę mienia, którą to karę pozbawienia wolności odbywała do 28 maja 1952r. w Drohobyczu, Krasnojarskim Kraju i Irkucku, mimo braku ku temu podstaw prawnych i faktycznych, co stanowiło represję i poważne prześladowanie z powodów politycznych i narodowościowych (S 61.2017.Zk).

Śledztwo wszczęte postanowieniem z 31 stycznia 2018 r., zaś umorzone 19 października 2018 r. wobec niewykrycia sprawców.

Śledztwo w sprawie:

- I. zbrodni komunistycznej polegającej na przekroczeniu uprawnień i niedopełnieniu obowiązków

służbowych przez Zygmunta P. sędziego byłego Wojskowego Sądu Rejonowego w Rzeszowie, ławników: Henryka Ż. i ławnika, którego danych nie ustalono, poprzez wydanie w dniu 22 lutego 1950 r. w Rzeszowie wyroku w sprawie Sr 78/50 na mocy, którego Stanisław Ch. został skazany za to, że w okresie od grudnia 1945 r. do czerwca 1946 r. na terenie Rzeszowa był członkiem Stronnictwa Narodowego usiłującego przemocą zmienić ustrój Państwa Polskiego, w którym to związku pełnił funkcję członka posługując się pseudonimem „I”, mimo, że swobodna ocena materiału dowodowego prowadzi do wniosku, że Stanisław Ch. swoim działaniem nie wyczerpał znamion występków z art. 86§2 kk WP, co skutkowało bezprawnym pozbawieniem wolności na okres powyżej dni 7 w okresie od dnia 06 września 1949 r. do 15 lipca 1950 r., czym działali na szkodę interesu prywatnego,

II. zbrodni komunistycznej polegającej na przekroczeniu uprawnień i niedopełnieniu obowiązków służbowych przez sędziów Najwyższego Sądu Wojskowego: Kazimierza D., Zdzisława G. i Feliksa A. poprzez wydanie w dniu 27 czerwca 1950 r. sygn. Odw S 792/50 w Warszawie postanowienia utrzymującego w mocy wyrok byłego Wojskowego Sądu Rejonowego w Rzeszowie skazującego Stanisława Ch. za czyn z art. 86§2 kk WP, co skutkowało bezprawnym pozbawieniem wolności na okres powyżej dni 7 w okresie od dnia 06 września 1949 r. do 15 lipca 1950 r., czym działali na szkodę interesu prywatnego,

III. zbrodni komunistycznej będącej jednocześnie zbrodnią przeciwko ludzkości popełnionej w okresie od 6 września 1949 r. do 22 lutego 1950 r. w Rzeszowie przez funkcjonariuszy Wojewódzkiego Urzędu Bezpieczeństwa Publicznego w Rzeszowie będących jednocześnie funkcjonariuszami państwa komunistycznego, którzy działając wspólnie i w porozumieniu, podczas i w związku z pełnieniem obowiązków służbowych przekroczyli swoje uprawnienia prześladowając z powodów politycznych i stosując represje wobec pozbawionego wolności Stanisława Ch., osadzonego w areszcie urzędu, z powodu jego przynależności do określonej grupy politycznej, znęcali się nad nim fizycznie bijąc po całym ciele (S 17.2018.Zk).

Śledztwo wszczęte w dniu 17 kwietnia 2018 r., zaś umorzone postanowieniem z 11 lipca 2018 r. wobec śmieci sprawców w odniesieniu do czynów opisanych w pkt I i II oraz wobec niewykrycia sprawców w odniesieniu do czynu opisanego w pkt III.

Śledztwo w sprawie:

- I. zbrodni komunistycznej, będącej jednocześnie zbrodnią przeciwko ludzkości polegającej na bezprawnym pozbawieniu wolności na okres powyżej 7 dni Jadwigi C. w 1939 roku w Tarnopolu i innych miejscowościach byłego ZSRR przez nieustalonych funkcjonariuszy Związku Socjalistycznych Republik Radzieckich, co stanowiło naruszenie prawa do wolności oraz represję i poważne prześladowanie pokrzywdzonej z powodów politycznych oraz jej przynależności do narodu polskiego
- II. zbrodni komunistycznej, będącej jednocześnie zbrodnią przeciwko ludzkości polegającej na bezprawnym pozbawieniu wolności na okres powyżej 7 dni Włodzimierza C. w 1940 roku we Lwowie i innych miejscowościach byłego ZSRR przez nieustalonych funkcjonariuszy Związku Socjalistycznych Republik Radzieckich, co stanowiło naruszenie prawa do wolności oraz represję i poważne prześladowanie pokrzywdzonego z powodów politycznych oraz jego przynależności do narodu polskiego (S 23.2018.Zk).

Śledztwo wszczęte postanowieniem z 4 maja 2018 r., zaś umorzone postanowieniem z 11 kwietnia 2019 r. z uwagi na niewykrycie sprawców przestępstw opisanych w pkt I i II.

Śledztwo w sprawie:

- I. zbrodni komunistycznej będącej zbrodnią przeciwko ludzkości, polegającej na bezprawnym pozbawieniu wolności na czas powyżej 7 dni przez funkcjonariuszy państwa komunistycznego w 1940 r. w miejscowości Stare Sioło koło Lwowa Piotra H. i nieustalonych członków rodziny Jerzego H., a następnie wywiezienia ich do ZSRR, gdzie przebywali do czasu śmierci, w bliżej nieustalonej dacie, co stanowiło poważne represje i prześladowania z powodów politycznych i narodowościowych,
- II. zbrodni komunistycznej będącej zbrodnią przeciwko ludzkości, polegającej na bezprawnym pozbawieniu wolności na czas powyżej 7 dni przez funkcjonariuszy państwa komunistycznego w dniu 13 lipca 1949 r. we Lwowie Jerzego H., a następnie wywiezienia go do ZSRR, gdzie przebywał do 3 czerwca 1955 r., co stanowiło poważne represje i prześladowania go z powodów politycznych i narodowościowych
- III. zbrodni komunistycznej będącej zbrodnią przeciwko ludzkości, polegającej na bezprawnym pozbawieniu wolności na czas powyżej 7 dni przez funkcjonariuszy państwa komunistycznego w 1949 r. lub w 1950 r. we Lwowie Marii H., a następnie wywiezienia jej do ZSRR, gdzie przebywała do 18 października 1951 r. co stanowiło poważne represje i prześladowania go z powodów politycznych i narodowościowych (S 44.2018.Zk).

Śledztwo wszczęte w dniu 20 września 2018 r., zaś umorzone postanowieniem z 19 lutego 2019 r. w odniesieniu do pkt I i III – wobec braku danych uzasadniających podejrzenie popełnienia przestępstwa, zaś w odniesieniu do pkt II wobec niewykrycia sprawców przestępstwa.

Śledztwo w sprawie:

- I. zbrodni komunistycznej będącej zbrodnią przeciwko ludzkości popełnionej w okresie od 28 grudnia 1944 r. do bliżej nieustalonego dnia września 1945 r. w Woli Zarczyckiej oraz w bliżej nieustalonym miejscu w ZSRR przez funkcjonariuszy NKWD i Powiatowego Urzędu Bezpieczeństwa Publicznego w Kolbuszowej będących jednocześnie funkcjonariuszami państwa komunistycznego, którzy działając wspólnie i w porozumieniu, podczas i w związku z pełnieniem obowiązków służbowych przekroczyli swoje uprawnienia prześladując z powodów politycznych i stosując represje wobec Franciszka N. poprzez bezprawne pozbawienie go wolności, osadzenie w areszcie Urzędu, a następnie wywiezienie do obozów na terenie byłego ZSRR,
- II. zbrodni komunistycznej, będącej zbrodnią przeciwko ludzkości popełnionej w okresie od 28 grudnia 1944 r. do 31 grudnia 1944 r. w Woli Zarczyckiej i Kolbuszowej polegającej na prześladowaniu w związku z przynależnością do Armii Krajowej przez funkcjonariuszy NKWD, Milicji Obywatelskiej i PUBP Kolbuszowej, którzy przekroczyli uprawnienia znęcając się fizycznie i psychicznie nad pozbawionym wolności Franciszkiem N. poprzez bicie go po ciele (S 60.2018.Zk).

Śledztwo wszczęte w dniu 12 lipca 2018 r., umorzone postanowieniem z dnia 12 grudnia 2018 r. w odniesieniu do pkt I – wobec braku danych dostatecznie uzasadniających podejrzenie popełnienia przestępstwa, zaś w odniesieniu do pkt II – wobec niewykrycia sprawców przestępstw.

Śledztwo w sprawie :

- I. zbrodni komunistycznej, będącej jednocześnie zbrodnią przeciwko ludzkości polegającej na bezprawnym pozbawieniu wolności Kazimierza Cz. na okres powyżej 7 dni w okresie od 30 października 1944 r. do 16 listopada 1947 r. w Rzeszowie i Przemyślu woj. podkarpackiego, a następnie w obozach w Borowiczach i Swierdłowsku na terenie dawnego ZSRR, gdzie stwarzano warunki zagrażające jego biologicznej egzystencji, przez funkcjonariuszy państwa

komunistycznego, którzy przekroczyli przyznane im uprawnienia i którzy brali udział w powtarzających się zamachach skierowanych przeciwko członkom zwalczanych organizacji politycznych celem wsparcia polityki państwa komunistycznego,

- II. zbrodni komunistycznej, będącej jednocześnie zbrodnią przeciwko ludzkości, polegającej na bezprawnym pozbawieniu wolności na okres poniżej dni 7 Kazimierza Cz. w czasie obławy w dniu 18 kwietnia 1954 r. w gromadzie Korczyna woj. podkarpackiego przez funkcjonariuszy państwa komunistycznego, którzy w w/w sposób przekroczyli przyznane im uprawnienia służbowe albowiem stosowali poważne represje wobec w/w z powodu jego członkostwa w organizacjach niepodległościowych zwalczanych przez organy państwa komunistycznego,
- III. zbrodni komunistycznej będącej zbrodnią przeciwko ludzkości polegającej na spowodowaniu ciężkiego uszczerbku na zdrowiu Kazimierza Cz. w dniu 18 kwietnia 1954 r. w gromadzie Korczyna woj. podkarpackiego w postaci choroby realnie zagrażającej życiu, która skutkowałą jego śmiercią i nastąpiła w okresie od 19 do 21 kwietnia 1954 r., przez funkcjonariuszy państwa komunistycznego, którzy przekroczyli przyznane im uprawnienia i nie dopełnili obowiązków służbowych (S 127.2018.Zk).

Postanowieniem z 26 listopada 2018 r. podjęto na nowo umorzone 9 października 2003 r. śledztwo w części dotyczącej zbrodni popełnionych na szkodę Kazimierza Cz.

Postanowieniem z 23 grudnia 2019 r. śledztwo umorzono w odniesieniu do pkt I i II - wobec niewykrycia sprawców przestępstwa, zaś w odniesieniu do pkt III - wobec śmierci ustalonych sprawców i niewykrycia współsprawców przestępstwa.

Śledztwo w sprawie:

- I. zbrodni komunistycznej będącej jednocześnie zbrodnią przeciwko ludzkości, popełnionej przez członków składu orzekającego WSR w Rzeszowie, a więc funkcjonariuszy państwa komunistycznego, którzy przekraczając swoje uprawnienia i działając wspólnie i w porozumieniu, dopuścili się zabójstwa Jana P. i Jana W., skazując ich - wyrokiem z 22 czerwca 1948r. w Rzeszowie, sygn. akt Sr 347/48 - na karę śmierci, mimo braku ku temu podstaw prawnych i faktycznych, którą to karę śmierci wykonano 30 września 1948r. co stanowiło represję i poważne prześladowanie z powodów politycznych ich przynależności do organizacji niepodległościowej WiN,
- II. zbrodni komunistycznej będącej jednocześnie zbrodnią przeciwko ludzkości, w dniu 22 czerwca 1948r. w Rzeszowie popełnionej przez członków składu orzekającego WSR w Rzeszowie, a więc przez funkcjonariuszy państwa komunistycznego, którzy przekraczając swoje uprawnienia i działając - wspólnie i w porozumieniu - na szkodę podsądnych, prześladowali z powodu ich przynależności do określonej grupy politycznej Leona W., Tadeusza W., Antoniego G., Michała Cz., Bolesława Z., Zygmunta K., Henryka Ł., Helenę D., Stanisława F., Stanisława P., Józefa P., Józefa P., Tadeusza Z. i Włodzimierza K., poprzez bezprawne skazanie ich, a więc bezprawne, długotrwałe pozbawienie wolności,
- III. zbrodni komunistycznej będącej jednocześnie zbrodnią przeciwko ludzkości, w dniu 2 września 1948r. w Warszawie popełnionej przez członków składu orzekającego Najwyższego Sądu Wojskowego w Warszawie - Józefa D., Leo H. i Józefa W., a więc przez funkcjonariuszy państwa komunistycznego, którzy przekraczając swoje uprawnienia i działając wspólnie i w porozumieniu dopuścili się zabójstwa Jana P. i Jana W. skazując ich na karę śmierci mimo braku ku temu podstaw prawnych i faktycznych poprzez utrzymanie w mocy wyroku WSR w Rzeszowie z 22 czerwca 1948r. sygn. akt Sr 347/48 skazującego ich na wspomnianą karę śmierci, którą wykonano 30 września 1948r. co stanowiło represję i poważne prześladowanie z

powodów politycznych – ich przynależności do WiN,

- IV. zbrodni komunistycznej będącej jednocześnie zbrodnią przeciwko ludzkości, w dniu 2 września 1948r. w Warszawie popełnionej przez członków składu orzekającego Najwyższego Sądu Wojskowego w Warszawie - Józefa D., Leo H. i Józefa W., a więc przez funkcjonariuszy państwa komunistycznego, którzy przekraczając swoje uprawnienia i działając – wspólnie i w porozumieniu – na szkodę podsądnych, prześladowali z powodu ich przynależności do określonej grupy politycznej Leona W., Tadeusza W., Antoniego G., Michała Cz., Bolesława Z., Zygmunta K., Henryka Ł., Helenę D., Stanisława F., Stanisława P. i Włodzimierza K., poprzez bezprawne skazanie ich, m.in. na kary więzienia, a więc bezprawne, długotrwałe pozbawienie wolności, polegające na oczywiście niezasadnym przyjęciu, że dopuścili się oni przestępstw przypisanych im przez WSR w Rzeszowie w dniu 22 czerwca 1948r. sygn. akt Sr 347/48, utrzymując w mocy ten wyrok,
- V. zbrodni komunistycznej będącej jednocześnie zbrodnią przeciwko ludzkości polegającej na podżeganiu do zabójstwa członków składu WSR w Rzeszowie orzekającego w sprawie przeciwko Janowi P., Janowi W. i Michała Cz. przez prokuratora WPR w Rzeszowie, a więc funkcjonariusza państwa komunistycznego – Kazimierza N. – który przekraczając swoje uprawnienia w dniu 22 czerwca 1948r. w Rzeszowie popierał oskarżenie i wnioskował o wymierzenie im kary śmierci, mimo braku ku temu podstaw faktycznych i prawnych, co stanowiło naruszenie ich prawa do życia oraz represję w związku z przynależnością do określonej grupy politycznej – WiN,
- VI. zbrodni komunistycznej będącej jednocześnie zbrodnią przeciwko ludzkości polegającej na podżeganiu do długotrwałego, bezprawnego pozbawienia wolności, członków składu WSR w Rzeszowie orzekającego w sprawie przeciwko Leonowi W., Tadeuszowi W., Antoniego G., Bolesławowi Z., Zygmuntovi K., Henrykowi Ł., Helenie D., Stanisławowi F., Stanisławowi P., Włodzimierzowi K., Józefowi P., Józefowi P. i Tadeuszowi Z. przez prokuratora WPR w Rzeszowie, a więc funkcjonariusza państwa komunistycznego – Kazimierza N. – który przekraczając swoje uprawnienia w dniu 22 czerwca 1948r. w Rzeszowie popierał oskarżenie i wnioskował o wymierzenie im kar długoletniego więzienia, mimo braku ku temu podstaw faktycznych i prawnych, co stanowiło naruszenie ich prawa do wolności oraz represję w związku z przynależnością do określonej grupy politycznej – WiN (S 28.2019.Zk).

Śledztwo wszczęte postanowieniem z 22 marca 2019 r., zaś umorzone 12 marca 2020 r. – wobec śmierci sprawców przestępstw.

Śledztwo w sprawie:

- I. zbrodni komunistycznej, będącej jednocześnie zbrodnią przeciwko ludzkości, polegającej na przekroczeniu swych uprawnień przez funkcjonariusza państwa komunistycznego Bogdana L. z Wojewódzkiego Urzędu Bezpieczeństwa Publicznego w Rzeszowie, w celu wykonania polityki państwa przez udział w powtarzających się zamachach skierowanych przeciwko osobom podejrzanym o udział lub współdziałanie z organizacjami niepodległościowymi, w okresie od 8 sierpnia 1946 r. do 10 września 1946 r. Rzeszowie woj. podkarpackiego poprzez psychiczne i fizyczne znęcanie się ze szczególnym okrucieństwem nad pozbawionym wolności Józefem G. poprzez wielokrotne przesłuchiwanie go oraz bicie go gumową pałką z metalowym prętem po stopach i piętach, aż do utraty przytomności i niemożności stania na nogach, z powodu jego działalności w organizacji niepodległościowej Narodowe Zjednoczenie Wojskowe Komendzie Okręgu Rzeszowskiego w powiecie tarnobrzeskim oraz w celu uzyskania wyjaśnień i informacji określonej treści,
- II. zbrodni komunistycznej stanowiącej jednocześnie zbrodnią przeciwko ludzkości popełnionej w

okresie od 14 sierpnia 1946 roku do 26 września 1946 roku w Rzeszowie przez prokuratorów Wojskowej Prokuratury Rejonowej w Rzeszowie Mariana S. i Cezarego M., którzy poprzez przekroczenie swoich uprawnień w wykonaniu z góry powziętego zamiaru, w celu wykonania polityki państwa przez udział w powtarzających się zamachach skierowanych przeciwko osobom podejrzany o udział lub współdziałanie z organizacjami niepodległościowymi, ze względów politycznych i w oparciu o materiał dowodowy uzyskany w postępowaniu przygotowawczym sygn. Pr.R.2736/46, w którym Józefa G. poddano okrutnemu i niehumanitarnemu traktowaniu, z pozbawieniem go poszanowania podstawowych praw w tym praw człowieka, rzetelnego prawa do obrony czy weryfikacji materiału dowodowego, w dniu 14 sierpnia 1946 r. sporządzili i skierowali akt oskarżenia przeciwko w/w oraz na rozprawie głównej sygn. R.716/46 w dniu 18 września 1946 r. Marian S. podlegał skład orzekający Wojskowego Sądu Rejonowego w Rzeszowie do uznania w/w winnym popełnienia zarzucanego mu czynu i wymierzenia mu kary śmierci, pomimo że wnioskowana kara była niewspółmierna do przypisanego mu czynu i stanowiła naruszenie praw człowieka oraz podstawowych wolności, w następstwie czego bezprawnie pozbawili go wolności na okres powyżej 7 dni, a w dniu 26 września 1946 r. pluton egzekucyjny przez rozstrzelanie pozbawił go życia w następstwie wykonania orzeczonej kary śmierci, czym działali na szkodę jego interesu prywatnego i publicznego,

- III. zbrodni komunistycznej stanowiącej jednocześnie zbrodnię przeciwko ludzkości popełnionej w okresie od 14 sierpnia 1946 roku do 26 września 1946 roku w Rzeszowie przez sędziów Wojskowego Sądu Rejonowego w Rzeszowie, w tym Jana L. jako przewodniczącego oraz Tadeusza Cz. i Pawła S. jako ławników, którzy poprzez przekroczenie swoich uprawnień w wykonaniu z góry powziętego zamiaru, w celu wykonania polityki państwa przez udział w powtarzających się zamachach skierowanych przeciwko osobom podejrzany o udział lub współdziałanie z organizacjami niepodległościowymi, ze względów politycznych i w oparciu o materiał dowodowy uzyskany w postępowaniu przygotowawczym sygn. Pr.R.2736/46, w którym Józefa G. poddano okrutnemu i niehumanitarnemu traktowaniu, z pozbawieniem go poszanowania podstawowych praw w tym praw człowieka, rzetelnego prawa do obrony czy weryfikacji materiału dowodowego, w postępowaniu sądowym sygn. R. 716/46 postanowili o przyjęciu aktu oskarżenia i utrzymaniu trybu doraźnego, a następnie w dniu 18 września 1946 r. wydali wyrok skazujący w/w i wymierzili mu jednostkową oraz łączną karę śmierci, pomimo że kara ta była niewspółmierna do przypisanego mu czynu i stanowiła naruszenie praw człowieka oraz podstawowych wolności, w następstwie czego bezprawnie pozbawili go wolności na okres powyżej 7 dni, a w dniu 26 września 1946 r. pluton egzekucyjny przez rozstrzelanie pozbawił go życia w następstwie wykonania orzeczonej kary śmierci, czym działali na szkodę jego interesu prywatnego i publicznego (S 181.2023.Zk).

Śledztwo wszczęte postanowieniem z 7 sierpnia 2023 r., zaś umorzone 27 stycznia 2024 r. wobec śmierci sprawcy Bogdana L. w odniesieniu do czynu opisanego w punkcie I, wobec niewykrycia sprawców czynu w odniesieniu do czynu opisanego w punkcie II oraz wobec śmierci Jana L. i niewykrycia pozostałych sprawców czynu zabronionego w odniesieniu do czynu opisanego w punkcie III.

Śledztwo w sprawie:

- I. zbrodni nazistowskiej, stanowiącej jednocześnie zbrodnię wojenną i zbrodnię przeciwko ludzkości, popełnionej 19 czerwca 1944 r. w Korczynie woj. podkarpackiego polegającej na zabójstwie przez funkcjonariusza państwa niemieckiego Eugeniusza N. z powodu jego działalności w Armii Krajowej,
- II. zbrodni nazistowskiej, stanowiącej jednocześnie zbrodnię wojenną i zbrodnię przeciwko

ludzkości, popełnionej 24 lipca 1944r. w lesie Grabińskim w Iwoniczu woj. podkarpackiego polegającej na zabójstwie przez funkcjonariuszy państwa niemieckiego i funkcjonariuszy Ukraińskiej Szkoły Wojskowej z Iwonicza 72 mężczyzn, a w tym 51 ustalonych z tożsamości, z powodu ich działalności w Armii Krajowej,

- III. zbrodni nazistowskiej, stanowiącej jednocześnie zbrodnię wojenną i zbrodnię przeciwko ludzkości, popełnionej 26 lipca 1944 r. w więzieniu w Jaśle woj. podkarpackiego polegającej na zabójstwie przez funkcjonariuszy państwa niemieckiego Józefa P. z powodu jego działalności w Armii Krajowej,
- IV. zbrodni nazistowskiej, stanowiącej jednocześnie zbrodnię wojenną i zbrodnię przeciwko ludzkości, popełnionej w okresie od 19 czerwca 1944 r. w Korczynie do nieustalonego okresu czasu w więzieniu w Jaśle woj. podkarpackiego polegającej na bezprawnym i długotrwałym pozbawieniu wolności przez funkcjonariuszy państwa niemieckiego Edmunda B. z powodu jego działalności w Armii Krajowej (S 92/12/Zn).

Śledztwo podjęto z zawieszenia w dniu 31 sierpnia 2012 r., zaś umorzono postanowieniem z 12 lutego 2016 r. wobec niewykrycia sprawców.

Śledztwo w sprawie zbrodni ludobójstwa popełnionej w latach 1941-1944 we Lwowie przez funkcjonariuszy niemieckich z formacji Sipo, Schupo, Żandarmerii i SS, a przede wszystkim członków załogi obozu pracy przymusowej przy ulicy Janowskiej we Lwowie, ustalonych i nieustalonych z tożsamości, w tym: Gustawa Willhausa, Richarda Rokity, Fritza Geubera, Rudolfa Rödera, Antona Löhnerta, Ernsta Epple, Petera Bluma, Adolfa Kolonko, Waltera Schallocka, Ernsta Heinischa, Ernsta Preussa, Carla Wöbke, Ernsta Inguarta, Martina Büttnera, Paula Foxa, Hansa Sobotty, Karla Ulmera, Romana Schönbacha, Wernera Hahne, Józefa Grzymka, Johana Raucha, Antona Sillera polegającej na wyniszczeniu w całości żydowskiej, polskiej i innych grup narodowościowych w obozie Janowskim we Lwowie, we lwowskim getcie, na tak zwanych „Piaskach Janowskich” i innych miejscach oraz stworzeniu warunków życia obliczonych na spowodowanie całkowitego fizycznego i biologicznego wyniszczenia żydowskiej, polskiej i innych grup narodowościowych (S 120/12/Zn).

Śledztwo podjęto z zawieszenia postanowieniem z dnia 17 października 2012 r., zaś umorzono postanowieniem z 22 czerwca 2017 r. wobec śmierci Gustawa Willhausa, Richarda Rokity, Fritza Geubera, Rudolfa Rödera, Antona Löhnerta, Ernsta Epple, Petera Bluma, Adolfa Kolonko, Waltera Schallocka, Ernsta Heinischa, Ernsta Preussa, Carla Wöbke, Ernsta Inguarta, Martina Büttnera, Paula Foxa, Hansa Sobotty, Karla Ulmera, Romana Schönbacha, Józefa Grzymka, Wernera Hahne, Johana Raucha i Antona Sillera oraz wobec niewykrycia pozostałych sprawców.

Śledztwo w sprawie:

- I. zbrodni nazistowskich, stanowiących jednocześnie zbrodnie wojenne i zbrodnie przeciwko ludzkości, popełnionych w okresie od października 1941 r. do września 1942 r. w obozie dla jeńców radzieckich w Szebniach woj. podkarpackiego przez funkcjonariuszy państwa niemieckiego, a w tym ustalonego komendanta Friedricha M., polegających na zabójstwach nieustalonej liczby jeńców radzieckich nieustalonych z tożsamości, stworzeniu warunków życia obliczonych na spowodowanie całkowitego lub częściowego wyniszczenia fizycznego w/w osób poprzez wprowadzenie głodowych racji żywnościowych, rażących antyosanitarnych warunków bytowych, pozbawienie opieki lekarskiej i nieludzkie traktowanie w wyniku, których to śmierć poniosło około 4-5 tysięcy jeńców radzieckich nieustalonych z tożsamości,
- II. zbrodni nazistowskich, stanowiących jednocześnie zbrodnie wojenne i zbrodnie przeciwko

ludzkości, popełnionych w okresie od marca 1944 r. do czerwca/lipca 1944 r. w obozie dla jeńców radzieckich w Szebnicach woj. podkarpackiego przez funkcjonariuszy państwa niemieckiego, polegających na zabójstwach nieustalonej liczby jeńców radzieckich nieustalonych z tożsamości, stworzeniu warunków życia obliczonych na spowodowanie całkowitego lub częściowego wyniszczenia fizycznego w/w osób poprzez wprowadzenie głodowych racji żywnościowych, rażących anty-sanitarnych warunków bytowych, pozbawienie opieki lekarskiej i nieludzkie traktowanie w wyniku, których to śmierć poniosła nieustalona liczba jeńców radzieckich nieustalonych z tożsamości (S 68/14/Zn).

Śledztwo podjęto z zawieszenia 11 czerwca 2014 r., zaś umorzono postanowieniem z 7 stycznia 2016 r. wobec śmierci Friedricha M. i wobec niewykrycia pozostałych sprawców w odniesieniu do czynów opisanych w punkcie I oraz wobec braku danych dostatecznie uzasadniających podejrzenie popełnienia zbrodni w odniesieniu do czynów opisanych w punkcie II.

Śledztwo w sprawie:

- I. zbrodni nazistowskich, stanowiących jednocześnie zbrodnie wojenne i zbrodnie przeciwko ludzkości, popełnionych w okresie od listopada 1941 r. do lipca 1944 r. w Niemieckim Zakładzie Karnym w Przedzielnicy woj. łwowskiego, polegających na wzięciu udziału w powtarzających się zamachach, skierowanych przeciwko grupie ludności, podjętych w celu wykonania polityki państwa niemieckiego poprzez dokonanie zabójstw nieustalonej liczby więźniów, przez funkcjonariuszy tego państwa, a w tym przez Ottona L., w celu wyniszczenia w części polskiej grupy narodowej,
- II. zbrodni nazistowskich, stanowiących jednocześnie zbrodnie wojenne i zbrodnie przeciwko ludzkości, popełnionych w okresie od listopada 1941 r. do lipca 1944 r. w Niemieckim Zakładzie Karnym w Przedzielnicy woj. łwowskiego, polegających na podejmowaniu w celu wykonania polityki państwa niemieckiego zamachów przeciwko grupie ludności, które polegały długotrwałym i bezprawnym pozbawieniem wolności, które łączyło się ze szczególnym udręczeniem wynikającym ze stosowania tortur, głodzenia i obciążania nadmierną pracą nieustalonej liczby osób narodowości polskiej,
- III. zbrodni nazistowskich, stanowiących jednocześnie zbrodnie wojenne i zbrodnie przeciwko ludzkości, popełnionych w okresie od listopada 1941 r. do lipca 1944 r. w Niemieckim Zakładzie Karnym w Przedzielnicy woj. łwowskiego, polegających na podejmowaniu w celu wykonania polityki państwa niemieckiego zamachów przeciwko grupie ludności, które polegały na długotrwałym i bezprawnym pozbawieniu wolności, które łączyło się ze szczególnym udręczeniem wynikającym ze stosowania tortur, głodzenia i obciążania nadmierną pracą, w wyniku których śmierć poniosło co najmniej 268 osób (S 87.2014.Zn).

Śledztwo podjęte z zawieszenia 1 sierpnia 2014 r., umorzone postanowieniem z 11 października 2017 r. wobec śmierci Ottona L. i wobec niewykrycia pozostałych sprawców w odniesieniu do czynów opisanych w punkcie I oraz wobec niewykrycia sprawców w odniesieniu do czynów opisanych w punkcie II i III.

Śledztwo w sprawie:

- I. zbrodni nazistowskiej, stanowiącej jednocześnie zbrodnię wojenną i zbrodnię przeciwko ludzkości, popełnionej 1 czerwca 1943 r. w Staroniwie pow. rzeszowskiego polegającej na zabójstwie 44 mężczyzn, a to: Kazimierza B., Jana C., Stanisława D., Stanisława F., Stanisława G.,

Ludwika H., Franciszka H., Kazimierza J., Jana K., Józefa K., Władysława K., Franciszka K., Kazimierza K., Juliana K., Walentego K., Juliana L., Romana L., Karola Ł., Karola Ł., Jana M., Jana M., Stanisława M., Władysława N., Jana P., Józefa P., Romana P., Ludwika P., Stanisława P., Aleksandra P., Jana P., Mieczysława R., Ignacego R., Jana R., Czesława S., Stanisława S., Władysława S., Wincentego S., Augustyna Ś., Władysława Sz., Szymona W., Stefana W., Franciszka Z., Antoniego Ż. i Jakuba Ż. przez funkcjonariuszy państwa niemieckiego, a w tym ustalonych: Johanna G., Aloisa Z., Ottona W., Oskara T., Franciszka G., Jana R., Johanna F. i Friedricha P.,

- II. zbrodni nazistowskiej, stanowiącej jednocześnie zbrodnię wojenną i zbrodnię przeciwko ludzkości, popełnionej 1 czerwca 1943 r. w Staroniwie i Rzeszowie woj. podkarpackiego polegającej na bezprawnym pozbawieniu wolności na okres poniżej 14 dni Wiktorii D., Marcina K., Jana M. i Wojciecha M.,
- III. zbrodni nazistowskiej, stanowiącej jednocześnie zbrodnię wojenną i zbrodnię przeciwko ludzkości, popełnionej 1 czerwca 1943 r. w Staroniwie i Rzeszowie woj. podkarpackiego polegającej na bezprawnym pozbawieniu wolności na okres powyżej 14 dni Józefa S., Bronisława M. oraz dwóch nieustalonych z tożsamości mężczyzn przez funkcjonariuszy państwa niemieckiego,
- IV. zbrodni nazistowskiej, stanowiącej jednocześnie zbrodnię wojenną i zbrodnię przeciwko ludzkości, popełnionej w okresie od 1 czerwca 1943 r. do lipca 1943 r. w Rzeszowie woj. podkarpackiego polegającej na fizycznym i moralnym znęcaniu się nad pozbawionym wolności Bronisławem M. przez Friedricha P., Johanna G. i Johanna F. - funkcjonariuszy państwa niemieckiego,
- V. zbrodni nazistowskiej, stanowiącej jednocześnie zbrodnię wojenną i zbrodnię przeciwko ludzkości popełnionej w okresie od 1 czerwca 1943 r. do 30 czerwca 1943 r. w Rzeszowie woj. podkarpackiego polegającej na fizycznym i moralnym znęcaniu się nad pozbawionym wolności Józefem S. przez funkcjonariuszy państwa niemieckiego (S 28/15/Zn).

Śledztwo podjęte z zawieszenia 20 marca 2015 r., umorzone postanowieniem z 23 marca 2016 r. w odniesieniu do czynu I wobec śmierci Johanna G., Aloisa Z., Ottona W., Oskara T. i Franciszka G., wobec prawomocnie zakończonego postępowania karnego co do tego samego czynu popełnionego przez Jana R., Johanna F. i Friedricha P. oraz wobec niewykrycia pozostałych sprawców, w odniesieniu do czynów opisanych w punktach II, III i V wobec niewykrycia sprawców, zaś w odniesieniu do czynu IV wobec śmierci Friedricha P., Johanna G. i Johanna F.

Śledztwo w sprawie:

- I. zbrodni nazistowskiej będącej jednocześnie zbrodnią wojenną i przeciwko ludzkości polegającej na dokonaniu 14 marca 1943r. w Przewrotnem zabójstwa - poprzez rozstrzelanie z broni palnej - Antoniego R., Adama O., Józefa O. s. Adama, Józefa O., Wojciecha O., Tekli O., Józefa O., Józefa W., Jana W., Franciszka W., Andrzeja D., Łukasza D., Jana W., Wojciecha P., Wojciecha D., Szymona W., Pawła W., Andrzeja O., Zofii K., Józefa K., Emilii K., Katarzyny P., Weroniki P., Walentego B., Antoniego B., Wojciecha B., Łukasza P., Michała G., Franciszka W., Michała S., Jana K., Marcina B., Piotra O. i Adama K., przez funkcjonariuszy państwa niemieckiego,
- II. zbrodni nazistowskiej będącej jednocześnie zbrodnią wojenną i przeciwko ludzkości polegającej na usiłowaniu dokonania w dniu 14 marca 1943r. w Przewrotnem zabójstwa Andrzeja S. poprzez oddanie do niego kilku strzałów z broni palnej przez funkcjonariusza państwa niemieckiego (S 30/15/Zn).

Śledztwo podjęto z zawieszenia 1 kwietnia 2015 r., zaś umorzono postanowieniem z 3 lutego 2016

r. wobec niewykrycia sprawców zbrodni.

Śledztwo w sprawie zbrodni nazistowskiej, będącej jednocześnie zbrodnią wojenną, popełnionej 23 sierpnia 1944 r. w lesie w okolicach Okonina woj. podkarpackiego przez żołnierzy armii niemieckiej, którzy z zamiarem zabójstwa Alojzego G. oddali strzały z broni palnej powodując u niego obrażenia ciała, w następstwie których zmarł 15 września 1944 r. w Rzeszowie (S 138/15/Zn).

Śledztwo wszczęte 25 stycznia 2016 r., zaś umorzone postanowieniem z 28 kwietnia 2016 r. wobec niewykrycia sprawców.

Śledztwo w sprawie:

- I. zbrodni nazistowskiej, stanowiącej jednocześnie zbrodnię wojenną i zbrodnię przeciwko ludzkości, polegającej na zabójstwie 12 września 1939 r. w Mielcu woj. podkarpackiego około 50 osób narodowości żydowskiej – nieustalonych z tożsamości, a w tym Backera W. i usiłowaniu dokonania zabójstwa Lejzera K. przez żołnierzy niemieckich w zamiarze zniszczenia tej grupy narodowościowej,
- II. zbrodni nazistowskiej, stanowiącej jednocześnie zbrodnię wojenną, dokonanej 12 września 1939 r. w Mielcu woj. podkarpackiego, polegającej na podpaleniu synagogi, łaźni i rzeźni przez żołnierzy niemieckich czyniąc niezdatnym do użytku w/w mienie, co stanowiło naruszenie art. 23 lit. g IV Konwencji Haskiej dotyczącej praw i zwyczajów wojny lądowej (S 11/16/Zn).

Śledztwo podjęto 22 lutego 2016 r., zaś umorzono postanowieniem z 19 maja 2016 r. wobec niewykrycia sprawców.

Śledztwo w sprawie:

- I. zbrodni nazistowskiej, stanowiącej jednocześnie zbrodnię przeciwko ludzkości, popełnionej w 1941 r. lub w 1942 r. w Niebylcu pow. strzyżowskiego woj. podkarpackiego polegającej na zabójstwie przez funkcjonariuszy państwa niemieckiego 7 lub 8 osób narodowości żydowskiej, a w tym ustalonych: Friedricha J., Józefa G., Szymona M. i B. nieustalonego z imienia, z powodu przynależności w/w do określonej grupy narodowościowej,
- II. zbrodni nazistowskiej, stanowiącej jednocześnie zbrodnię przeciwko ludzkości, popełnionej 4 maja 1942 r. w Strzyżowie woj. podkarpackiego polegającej na zabójstwie przez funkcjonariuszy państwa niemieckiego 8 osób narodowości żydowskiej, a w tym: Samuela G., Chaima F., Samuela G., Pinkasa K., Dawida L., Jakuba R., Mosesa Sch. i R. nieustalonego z imienia z powodu przynależności w/w do określonej grupy narodowościowej,
- III. zbrodni nazistowskiej, stanowiącej jednocześnie zbrodnię przeciwko ludzkości, popełnionej w czerwcu 1942 r. w obozie zagłady w Bełżcu woj. lubelskiego polegającej na zabójstwie przez funkcjonariuszy państwa niemieckiego 4 osób narodowości żydowskiej, a to: Gołdy G., Feigi Sch., Lejby Sch. i Chaskla G. z powodu przynależności w/w do określonej grupy narodowościowej (S 12/16/Zn).

Śledztwo podjęto z zawieszenia 23 lutego 2016 r., zaś umorzono postanowieniem z 29 sierpnia 2016 r. wobec niewykrycia sprawców.

Śledztwo w sprawie:

- I. zbrodni nazistowskiej, stanowiącej jednocześnie zbrodnię przeciwko ludzkości, popełnionej wiosną 1941 r. w Albigowej woj. podkarpackiego polegającej na zabójstwie Chaima N. wraz z

- żoną i nieustalonej z tożsamości kobiety – narodowości żydowskiej przez funkcjonariusza państwa niemieckiego w zamiarze zniszczenia tej grupy narodowościowej,
- II. zbrodni nazistowskiej, stanowiącej jednocześnie zbrodnię przeciwko ludzkości, popełnionej w czerwcu 1942 r. w Albigoj woj. podkarpackiego polegającej na zabójstwie 7 osób narodowości żydowskiej z rodziny D., przez funkcjonariuszy państwa niemieckiego w zamiarze zniszczenia tej grupy narodowościowej,
- III. zbrodni nazistowskiej, stanowiącej jednocześnie zbrodnię przeciwko ludzkości, popełnionej latem 1942 r. na granicy Albigoj i Wysokiej woj. podkarpackiego polegającej na zabójstwie mężczyzny o nazwisku M. i 9 nieustalonych z tożsamości osób narodowości żydowskiej przez funkcjonariuszy państwa niemieckiego, a w tym przez ustalonego Michała D. w zamiarze zniszczenia tej grupy narodowościowej,
- IV. zbrodni nazistowskiej, stanowiącej jednocześnie zbrodnię przeciwko ludzkości, popełnionej w 1942 r. w Albigoj woj. podkarpackiego polegającej na zabójstwie 4 lub 5 osób narodowości żydowskiej przez funkcjonariusza państwa niemieckiego Michała D. w zamiarze zniszczenia tej grupy narodowościowej,
- V. zbrodni nazistowskiej, stanowiącej jednocześnie zbrodnię przeciwko ludzkości, popełnionej latem 1942 r. w Albigoj woj. podkarpackiego polegającej na zabójstwie 5 mężczyzn narodowości żydowskiej o nieustalonej tożsamości przez funkcjonariuszy państwa niemieckiego w zamiarze zniszczenia tej grupy narodowościowej,
- VI. zbrodni nazistowskiej, stanowiącej jednocześnie zbrodnię przeciwko ludzkości, popełnionej w nieustalonym okresie czasu 1942 r. i 1943 r. w Albigoj woj. podkarpackiego polegającej na zabójstwie nieustalonej liczby osób narodowości żydowskiej przez funkcjonariuszy państwa niemieckiego w zamiarze zniszczenia tej grupy narodowościowej (S 25.2016.Zn).

Śledztwo wszczęte 25 kwietnia 2016 r., zaś umorzone postanowieniem z 14 października 2016 r. w odniesieniu do czynów opisanych w I, II, V i VI wobec niewykrycia sprawców, a w odniesieniu do czynów opisanych w pkt III i IV wobec śmierci sprawcy.

Śledztwo w sprawie

- I. zbrodni nazistowskich, stanowiących jednocześnie zbrodnie wojenne i zbrodnie przeciwko ludzkości, popełnionych w okresie od jesieni 1942 r. do marca 1943r. w obozie pracy w Radymnie woj. podkarpackiego przez funkcjonariuszy państwa niemieckiego i policjantów ukraińskich polegających na bezprawnym i długotrwałym pozbawieniu wolności około 200 osób narodowości żydowskiej, a w tym: Henryka H. wraz z bratem, Norberta R. i B. wraz z dwoma synami, stworzeniu warunków życia obliczonych na spowodowanie całkowitego lub częściowego wyniszczenia fizycznego w/w osób poprzez wprowadzenie głodowych racji żywnościowych, rażących anty-sanitarnych warunków bytowych, ciężkiej, wyczerpującej pracy fizycznej i nieludzkie traktowanie w wyniku, których to śmierć poniosła nieustalona liczba oboźników narodowości żydowskiej, nieustalonych z tożsamości i zabójstwie nieustalonej liczby oboźników narodowości żydowskiej nieustalonych z tożsamości, w zamiarze zniszczenia tej grupy narodowościowej,
- II. zbrodni nazistowskiej, stanowiącej jednocześnie zbrodnię wojenną i zbrodnię przeciwko ludzkości, popełnionej w drugiej połowie marca w 1943 r. w Radymnie woj. podkarpackiego polegającej na zabójstwie nieustalonej liczby oboźników z obozu pracy narodowości żydowskiej, nieustalonych z tożsamości przez funkcjonariuszy państwa niemieckiego i policjantów ukraińskich w zamiarze zniszczenia tej grupy narodowościowej ,
- III. zbrodni nazistowskich, stanowiących jednocześnie zbrodnie wojenne i zbrodnie przeciwko ludzkości, popełnionych wiosną 1943 r. w Radymnie woj. podkarpackiego polegających na

zabójstwie około 100 żołnierzy Wojska Polskiego i zabójstwie w 1943 w Radymnie nieustalonej liczby osób cywilnych przez funkcjonariuszy państwa niemieckiego (S 38/16/Zn).

Śledztwo podjęte z zawieszenia 31 marca 2016 r., umorzone postanowieniem z 8 sierpnia 2016 r. w odniesieniu do czynów opisanych w pkt I i II wobec niewykrycia sprawców, zaś w odniesieniu do czynów opisanych w pkt III - wobec braku danych dostatecznie uzasadniających podejrzenie popełnienia tych zbrodni.

Śledztwo w sprawie:

- I. zbrodni nazistowskiej, stanowiącej jednocześnie zbrodnię wojenną, polegającej na dokonaniu 8 sierpnia 1942r. w Rymanowie woj. podkarpackiego zabójstwa Jana P. przez funkcjonariusza państwa niemieckiego,
- II. zbrodni nazistowskich, stanowiących jednocześnie zbrodnie wojenne i zbrodnie przeciwko ludzkości, polegających na zabójstwie 12 sierpnia 1942r. w Rymanowie woj. podkarpackiego około 30 osób narodowości żydowskiej, a w tym: Hany J., Matli J., Bernarda P., Estery P., Szymona S., kobiety o nazwisku K. wraz z noworodkiem, Mozesa W., Brandli W., Srula L., małżeństwa B., Jumaka B., Aizeka B., Hermana B. wraz z żoną i córką, Monasze G. wraz z żoną, Joanny A., mężczyzny o imieniu Jan nazywanego „Bekasem”, mężczyzn o nazwiskach: G., K., Sz., S., M., W., S. i B. oraz kilka nieustalonych z tożsamości osób prowadzonych celem transportu na dworzec kolejowy, przez funkcjonariuszy państwa niemieckiego, w zamiarze zniszczenia w całości tej grupy narodowej,
- III. zbrodni nazistowskich, stanowiących jednocześnie zbrodnie wojenne i zbrodnie przeciwko ludzkości, polegających na zabójstwie 12 sierpnia 1942r. w Barwinku woj. podkarpackiego około 100 osób narodowości żydowskiej zatrzymanych w Rymanowie, a w tym: Chaskiela B., Estery B., Perli L., Biny i Rojzy G., Anny S., Racheli S., Chaima S., Chai W. wraz z synami Abrahamem i Izraelem oraz córką Etlą L. i Juliusza Sch. wraz z żoną Chają Sch. przez funkcjonariuszy państwa niemieckiego w zamiarze zniszczenia w całości tej grupy narodowej,
- IV. zbrodni nazistowskich, stanowiących jednocześnie zbrodnie wojenne i zbrodnie przeciwko ludzkości, polegających na bezprawnym pozbawieniu wolności 12 sierpnia 1942r. w Rymanowie woj. podkarpackiego do nieustalonego okresu czasu w obozie zagłady w Bełżcu woj. lubelskiego kilkaset osób narodowości żydowskiej, a w tym: Lei S. wraz z dziećmi: Hermanem, Seligiem, Hindą i Mają, Sary L., Estery L., Chai L., Schai L., Srula L., Soni B., Ryfki B., Diny B. i Hany S. wraz z dwoma córkami Salą i Malą oraz Szymona S. przez funkcjonariuszy państwa niemieckiego w zamiarze zniszczenia w całości tej grupy narodowej,
- V. zbrodni nazistowskich, stanowiących jednocześnie zbrodnie wojenne i zbrodnie przeciwko ludzkości, polegających na zabójstwie w sierpniu 1942 r. w obozie zagłady w Bełżcu woj. lubelskiego, nieustalonej liczby osób narodowości żydowskiej zatrzymanych w Rymanowie, a w tym: Lei S. wraz z dziećmi: Hermanem, Seligiem, Hindą i Mają, Sary L., Estery L., Chai L., Schai L., Srula L., Soni B., Ryfki B., Diny B. i Hany S. wraz z dwoma córkami Salą i Malą oraz Szymona S. przez funkcjonariuszy państwa niemieckiego w zamiarze zniszczenia w całości tej grupy narodowej,
- VI. zbrodni nazistowskiej, stanowiącej jednocześnie zbrodnię wojenną, polegającej na zabójstwie w sierpniu 1943r. we Wróbliku Szlacheckim woj. podkarpackiego nieustalonego z tożsamości Polaka przez funkcjonariusza państwa niemieckiego,
- VII. zbrodni nazistowskich, stanowiących jednocześnie zbrodnie wojenne i zbrodnie przeciwko ludzkości, polegających na zabójstwie Eisiga i Jumka B. w sierpniu 1943 r. w Rymanowie woj. podkarpackiego przez funkcjonariuszy państwa niemieckiego w zamiarze zniszczenia w całości tej grupy narodowej, (S 51.2016.Zn).

Śledztwo podjęte z zawieszenia 4 maja 2016 r., zaś umorzone postanowieniem z 10 października 2016 r. wobec niewykrycia sprawców.

Śledztwo w sprawie zbrodni nazistowskiej będącej jednocześnie zbrodnią przeciwko ludzkości polegającej na bezprawnym pozbawieniu wolności mieszkańców Ulanicy Antoniego B. i jego późniejszej żony Janiny zd. S., przez funkcjonariuszy III Rzeszy, daty dokładnie nieustalonej, w czasie II wojny światowej, najprawdopodobniej na przełomie kwietnia i maja 1940r., w Ulanicy, a następnie wywiezienie ich na prace przymusowe do III Rzeszy, gdzie przebywali do wiosny 1945r., co stanowiło poważne prześladowanie z powodu ich polskiej narodowości (S 62/16/Zn).

Śledztwo wszczęte 29 sierpnia 2016 r., umorzone postanowieniem z 25 listopada 2016 r.

wobec niewykrycia sprawców zbrodni.

Śledztwo w sprawie:

- I. zbrodni nazistowskiej będącej jednocześnie zbrodnią przeciwko ludzkości polegającej na bezprawnym pozbawieniu wolności Janiny K., przez funkcjonariuszy III Rzeszy, daty dokładnie nieustalonej, w marcu 1940r. w Dynowie, a następnie wywiezienie jej na prace przymusowe do III Rzeszy, gdzie przebywała do miesiąca maja 1945r., co stanowiło poważne prześladowanie z powodu jej polskiej narodowości,
- II. zbrodni nazistowskiej będącej jednocześnie zbrodnią przeciwko ludzkości polegającej na bezprawnym pozbawieniu wolności Janiny P., przez funkcjonariuszy III Rzeszy, daty dokładnie nieustalonej, w marcu 1941r. w Dynowie, a następnie wywiezienie jej na prace przymusowe do III Rzeszy, gdzie przebywała do miesiąca maja 1945r., co stanowiło poważne prześladowanie z powodu jej polskiej narodowości,
- III. zbrodni nazistowskiej będącej jednocześnie zbrodnią przeciwko ludzkości polegającej na bezprawnym pozbawieniu wolności Antoniny K., przez funkcjonariuszy III Rzeszy, daty dokładnie nieustalonej, w marcu 1942r. w Mościskach, a następnie wywiezienie jej na prace przymusowe do III Rzeszy, gdzie przebywała do miesiąca maja 1945r., co stanowiło poważne prześladowanie z powodu jej polskiej narodowości,
- IV. zbrodni nazistowskiej będącej jednocześnie zbrodnią przeciwko ludzkości polegającej na bezprawnym pozbawieniu wolności Elżbiety B., przez funkcjonariuszy III Rzeszy, 25 listopada 1942r. w Dynowie, a następnie wywiezienie jej na prace przymusowe do III Rzeszy, gdzie przebywała do miesiąca maja 1945r., co stanowiło poważne prześladowanie z powodu jej polskiej narodowości,
- V. zbrodni nazistowskiej będącej jednocześnie zbrodnią przeciwko ludzkości polegającej na bezprawnym pozbawieniu wolności Marii T., przez funkcjonariuszy III Rzeszy, daty dokładnie nieustalonej, w listopadzie 1942r. w Dynowie, a następnie wywiezienie jej na prace przymusowe do III Rzeszy, gdzie przebywała do miesiąca maja 1945r., co stanowiło poważne prześladowanie z powodu jej polskiej narodowości,
- VI. zbrodni nazistowskiej będącej jednocześnie zbrodnią przeciwko ludzkości polegającej na bezprawnym pozbawieniu wolności Kazimiery S., przez funkcjonariuszy III Rzeszy, daty dokładnie nieustalonej, w listopadzie 1942r. w miejscowości Bachórzec, a następnie wywiezienie jej na prace przymusowe do III Rzeszy, gdzie przebywała do miesiąca maja 1945r., co stanowiło poważne prześladowanie z powodu jej polskiej narodowości,
- VII. zbrodni nazistowskiej będącej jednocześnie zbrodnią przeciwko ludzkości polegającej na bezprawnym pozbawieniu wolności Stanisława D. i Marii D. oraz ich dzieci Michała, Józefy, Kazimiery i Stefanii, przez funkcjonariuszy III Rzeszy, daty dokładnie nieustalonej, w sierpniu

1943r. w miejscowości Sarny, a następnie wywiezienie ich na prace przymusowe do III Rzeszy, gdzie przebywali do miesiąca maja 1945r., co stanowiło poważne prześladowanie z powodu ich polskiej narodowości,

- VIII. zbrodni nazistowskiej będącej jednocześnie zbrodnią przeciwko ludzkości polegającej na bezprawnym pozbawieniu wolności Aleksandra D., przez funkcjonariuszy III Rzeszy, 14 października 1943r. w Dynowie, a następnie wywiezienie go do pracy przymusowej w obozie karnym „Służby budowlanej” w Krakowie, gdzie przebywał do 3 lutego 1944r., co stanowiło poważne prześladowanie z powodu jego polskiej narodowości (S 61/16/Zn).

Śledztwo wszczęte postanowieniem z 29 sierpnia 2016 r., zaś umorzone postanowieniem z 3 lipca 2017 r. wobec niewykrycia sprawców zbrodni.

Śledztwo w sprawie:

- I. zbrodni nazistowskiej będącej jednocześnie zbrodnią przeciwko ludzkości polegającej na bezprawnym pozbawieniu wolności Stanisława B., przez funkcjonariuszy III Rzeszy, 14 marca 1943r. w Przewrotnem, a następnie wywiezienie go na prace przymusowe do III Rzeszy, gdzie przebywał do miesiąca maja 1945r., co stanowiło poważne prześladowanie z powodu jego polskiej narodowości,
- II. zbrodni nazistowskiej będącej jednocześnie zbrodnią przeciwko ludzkości polegającej na bezprawnym pozbawieniu wolności Franciszka D., przez funkcjonariuszy III Rzeszy, 14 marca 1943r. w Przewrotnem, a następnie wywiezienie go na prace przymusowe do III Rzeszy, gdzie przebywał do miesiąca maja 1945r., co stanowiło poważne prześladowanie z powodu jego polskiej narodowości,
- III. zbrodni nazistowskiej będącej jednocześnie zbrodnią przeciwko ludzkości polegającej na bezprawnym pozbawieniu wolności Józefa B., przez funkcjonariuszy III Rzeszy, 14 marca 1943r. w Przewrotnem, a następnie wywiezienie go na prace przymusowe do III Rzeszy, gdzie przebywał do miesiąca maja 1945r., co stanowiło poważne prześladowanie z powodu jego polskiej narodowości,
- IV. zbrodni nazistowskiej będącej jednocześnie zbrodnią przeciwko ludzkości polegającej na bezprawnym pozbawieniu wolności Stanisława R., przez funkcjonariuszy III Rzeszy, 14 marca 1943r. w Przewrotnem, a następnie wywiezienie go na prace przymusowe do III Rzeszy, gdzie przebywał do miesiąca maja 1945r., co stanowiło poważne prześladowanie z powodu jego polskiej narodowości,
- V. zbrodni nazistowskiej będącej jednocześnie zbrodnią przeciwko ludzkości polegającej na bezprawnym pozbawieniu wolności Michała O., przez funkcjonariuszy III Rzeszy, 14 marca 1943r. w Przewrotnem, a następnie wywiezienie go na prace przymusowe do III Rzeszy, gdzie przebywał przez okres 2 lat, co stanowiło poważne prześladowanie z powodu jego polskiej narodowości,
- VI. zbrodni nazistowskiej będącej jednocześnie zbrodnią przeciwko ludzkości polegającej na bezprawnym pozbawieniu wolności Ludwika F., przez funkcjonariuszy III Rzeszy, 14 marca 1943r. w Przewrotnem, a następnie wywiezienie go na prace przymusowe do III Rzeszy, gdzie przebywał do miesiąca maja 1945r., co stanowiło poważne prześladowanie z powodu jego polskiej narodowości,
- VII. zbrodni nazistowskiej będącej jednocześnie zbrodnią przeciwko ludzkości polegającej na bezprawnym pozbawieniu wolności Bolesława Ch., przez funkcjonariuszy III Rzeszy, daty dokładnie nieustalonej, w marcu 1943r. w Łowisku, a następnie wywiezienie go na prace przymusowe do III Rzeszy, gdzie przebywał do miesiąca maja 1945r., co stanowiło poważne prześladowanie z powodu jego polskiej narodowości,

VIII. zbrodni nazistowskiej będącej jednocześnie zbrodnią przeciwko ludzkości polegającej na bezprawnym pozbawieniu wolności Wojciecha D., przez funkcjonariuszy III Rzeszy, daty dokładnie nieustalonej, w marcu 1943r. w Hucisku, a następnie wywiezienie go na prace przymusowe do III Rzeszy, gdzie przebywał do miesiąca maja 1945r., co stanowiło poważne prześladowanie z powodu jego polskiej narodowości, zbrodni nazistowskiej będącej jednocześnie zbrodnią przeciwko ludzkości polegającej na bezprawnym pozbawieniu wolności Anny R. zd. M., przez funkcjonariuszy III Rzeszy, daty dokładnie nieustalonej, w marcu 1943r. w Hucisku, a następnie wywiezienie jej na prace przymusowe do III Rzeszy, gdzie przebywała do miesiąca maja 1945r., co stanowiło poważne prześladowanie z powodu jej polskiej narodowości (S 70.2016.Zn).

Śledztwo wszczęte postanowieniem z 23 września 2016 r., zaś umorzone postanowieniem z 13 czerwca 2017 r. wobec niewykrycia sprawców.

Śledztwo w sprawie:

- I. zbrodni nazistowskiej będącej jednocześnie zbrodnią przeciwko ludzkości polegającej na bezprawnym pozbawieniu wolności mieszkańca Ulanicy Stefana K., przez funkcjonariuszy III Rzeszy, daty dokładnie nieustalonej, w czasie II wojny światowej, najprawdopodobniej 3 stycznia 1940r. w Ulanicy, a następnie wywiezienie go na prace przymusowe do III Rzeszy, do miejscowości Buchenberg, gdzie przebywał do kwietnia 1945r., co stanowiło poważne prześladowanie z powodu jego polskiej narodowości,
- II. zbrodni nazistowskiej będącej jednocześnie zbrodnią przeciwko ludzkości polegającej na bezprawnym pozbawieniu wolności Marty K. zd. M., przez funkcjonariuszy III Rzeszy, daty dokładnie nieustalonej, w czasie II wojny światowej, najprawdopodobniej 3 stycznia 1940r. w miejscu dotychczas nie ustalonym, a następnie wywiezienie jej na prace przymusowe do III Rzeszy, do miejscowości Tennenbronn, a następnie do Buchenberg, gdzie przebywała do kwietnia 1945r., co stanowiło poważne prześladowanie z powodu jej polskiej narodowości (S 83.2016.Zn).

Śledztwo wszczęte postanowieniem z 24 listopada 2016 r. zaś umorzone postanowieniem z 10 kwietnia 2017 r. wobec niewykrycia sprawców.

Śledztwo w sprawie:

- I. zbrodni nazistowskiej będącej jednocześnie zbrodnią wojenną i przeciwko ludzkości popełnionej przez funkcjonariuszy III Rzeszy w miejscowości Podborze pow. mieleckiego woj. podkarpackiego w dniu 23 kwietnia 1943r., polegającej na usiłowaniu zabójstwa - wbrew prawu międzynarodowemu - na okupowanym przez siebie obszarze osoby cywilnej Heleny B. zd. L. poprzez oddanie do niej kilkunastu strzałów z broni palnej, do czego jednak nie doszło, bo podjęła ucieczkę i nie została trafiona,
- II. zbrodni nazistowskiej będącej jednocześnie zbrodnią wojenną i przeciwko ludzkości dokonanej 23 kwietnia 1943r. w miejscowości Podborze pow. mieleckiego woj. podkarpackiego, polegającej na zniszczeniu przez funkcjonariuszy III Rzeszy na okupowanym przez siebie obszarze - poprzez podpalenie - nieustalonej dokładnie liczby zabudowań - nie mniej niż 23 - wraz ze znajdującym się tam mieniem, stanowiących własność poszczególnych mieszkańców tej wsi, w tym m.in. Jana i Karoliny D., Antoniego K. i Antoniego W., Kazimierza i Bronisławy D., Stanisława i Anny K., Piotra P., Michała i Marii P., Wiktora i Marii F., Stanisława i Apolonii Rz., Jana i Józefy M., Adama i Marii Rz., Antoniego i Apolonii K., Adama i Bronisława K., Jana i Julii F., Jana K., Franciszka i Marii G., Tomasza L., Apolonii S., Sebastiana i Anny R., Antoniego i Elżbiety F., Juliana i Józefy S., Franciszka F., Jana i Marii L. i Karoliny L., a więc mienia znacznej wartości, co stanowiło

naruszenie prawa międzynarodowego, w szczególności art. 23 lit. g IV Konwencji Haskiej dotyczącej praw i zwyczajów wojny lądowej (Dz. U. z 1927r. Nr 21, poz. 161) (S 86.2016.Zn).

Śledztwo wszczęte postanowieniem z 30 listopada 2016 r., zaś umorzone postanowieniem z 30 sierpnia 2017 r. wobec niewykrycia sprawców zbrodni.

Śledztwo w sprawie:

- I. zbrodni nazistowskich, będących jednocześnie zbrodniami wojennymi i zbrodniami przeciwko ludzkości, popełnionych w okresie od wiosny 1942 r. do jesieni 1942 r. w obozie pracy na terenie lotniska Luftwaffe w Jasionce (województwo podkarpackie), przez funkcjonariuszy państwa niemieckiego, polegających na bezprawnym, długotrwałym i łączącym się ze szczególnym udręczeniem pozbawieniu wolności około 300 osób narodowości żydowskiej, którym stworzono warunki życia obliczone na spowodowanie całkowitego lub częściowego wyniszczenia fizycznego tych osób poprzez wprowadzenie głodowych racji żywnościowych i ciężkiej, wyczerpującej pracy fizycznej oraz nieludzkie traktowanie, co stanowiło poważne prześladowanie tych osób z powodu ich przynależności do żydowskiej grupy narodowościowej,
- II. zbrodni nazistowskich, będących jednocześnie zbrodniami wojennymi i zbrodniami przeciwko ludzkości, popełnionych w okresie od wiosny 1942 r. do jesieni 1942 r. w obozie pracy, na terenie lotniska Luftwaffe w Jasionce (województwo podkarpackie) przez funkcjonariuszy państwa niemieckiego, polegających na fizycznym i moralnym znęcaniu się nad osadzonymi tam osobami narodowości żydowskiej poprzez bicie ich i zmuszenia do czołgania się, co stanowiło poważne prześladowania tych osób z powodu ich przynależności do żydowskiej grupy narodowościowej,
- III. zbrodni nazistowskich, będących jednocześnie zbrodniami wojennymi i zbrodniami przeciwko ludzkości, polegających na dokonaniu w okresie pomiędzy wiosną 1942 r., a jesienią 1942 r. w obozie pracy, na terenie lotniska Luftwaffe w Jasionce (województwo podkarpackie) zabójstw bliżej nieustalonej liczby osób narodowości żydowskiej, przez funkcjonariuszy państwa niemieckiego w zamiarze zniszczenia w całości żydowskiej grupy narodowej,
- IV. zbrodni nazistowskich, będących jednocześnie zbrodniami wojennymi i zbrodniami przeciwko ludzkości, polegających na dokonaniu jesienią 1942 r. w Borze koło Głogowa Małopolskiego (województwo podkarpackie) zabójstw bliżej nieustalonej liczby osób narodowości żydowskiej w zamiarze zniszczenia w całości żydowskiej grupy narodowej,
- V. zbrodni nazistowskich, będących jednocześnie zbrodniami wojennymi i zbrodniami przeciwko ludzkości, popełnionych w okresie hitlerowskiej na terenie lotniska Luftwaffe w Jasionce (województwo podkarpackie) przez funkcjonariuszy państwa niemieckiego polegających na bezprawnym i długotrwałym pozbawieniu wolności nieustalonej liczby osób narodowości polskiej, których zmuszano do ciężkiej pracy fizycznej, co stanowiło poważne prześladowanie tych osób z powodu ich przynależności do polskiej grupy narodowościowej (S 94.2016.Zn).

Śledztwo wszczęte 30 listopada 2016 r., zaś umorzone postanowieniem z 27 grudnia 2017r. wobec nie wykrycia sprawców tych przestępstw.

Śledztwo w sprawie zbrodni przeciwko ludzkości popełnionej w 1943 r. we Lwowie przez

funkcjonariuszy państwa niemieckiego, którzy na polskich terenach okupowanych pozbawili wolności cywila Kazimierza B. wywożąc go z miejsca zamieszkania, celem osadzenia w Obozie Auschwitz - Birkenau w Oświęcimiu, a po jego ucieczce ztransportu i powróceniu do Lwowa ponownie go zatrzymali i w dniu 17 grudnia 1943 r. pozbawili życia przez powieszenie co naruszało prawo międzynarodowe (S 24.2017.Zn).

Śledztwo wszczęte postanowieniem z 19 września 2017 r., zaś umorzone postanowieniem z 31 stycznia 2018 r., albowiem postępowanie karne co do tego samego czynu tej samej osoby zostało prawomocnie zakończone.

Śledztwo w sprawie zbrodni wojennej, nazistowskiej stanowiącej jednocześnie zbrodnię ludobójstwa polegającej na zabójstwie poprzez rozstrzelanie najprawdopodobniej w dniu 1 sierpnia 1944 roku w Kielanówce, powiat Rzeszów Mateusza D. przez nieustalonych funkcjonariuszy państwa niemieckiego z powodu polskiej narodowości pokrzywdzonego (S 55.2019.Zn).

Śledztwo wszczęte 2 sierpnia 2019 r., zaś umorzone postanowieniem z 31 października 2019r. wobec nie wykrycia sprawców przestępstwa.

Śledztwo w sprawie zbrodni nazistowskiej będącej jednocześnie zbrodnią przeciwko ludzkości, a polegającej na bezprawnym pozbawieniu wolności w dniu 4 lipca 1944r. w Rudniku nad Sanem, na okres powyżej 7 dni Józefa S. przez funkcjonariuszy państwa niemieckiego, co stanowiło represję i poważne prześladowanie z powodów politycznych (S 97.2019.Zn).

Śledztwo wszczęte 29 listopada 2019 r., zaś umorzone 22 lipca 2020 r. wobec nie wykrycia sprawców zbrodni.

Śledztwo w sprawie:

- I. zbrodni przeciwko ludzkości, stanowiącej jednocześnie zbrodnię nazistowską polegającą na zabójstwie poprzez zastrzelenie z broni palnej Marii P. w dniu 1 stycznia 1943r., we wsi Izdebki, powiat Brzozów, woj. podkarpackiego, popełnionej przez funkcjonariuszy państwa niemieckiego, w celu wykonania polityki państwa przez udział w powtarzających się zamachach przeciwko ludności narodowości polskiej,
- II. zbrodni przeciwko ludzkości, stanowiącej jednocześnie zbrodnię nazistowską polegającą na zabójstwie poprzez zastrzelenie z broni palnej Stanisława Ch. W dniu 1 stycznia 1943r., we wsi Izdebki, powiat Brzozów, woj. podkarpackiego, popełnionej przez funkcjonariuszy państwa niemieckiego, w celu wykonania polityki państwa przez udział w powtarzających się zamachach przeciwko ludności narodowości polskiej (S 139.2020.Zn).

Śledztwo podjęte z zawieszenia 10 lipca 2020 r., zaś umorzone 5 stycznia 2021 r. wobec niewykrycia sprawców zbrodni.

Śledztwo w sprawie:

- I. zbrodni przeciwko ludzkości, stanowiącej jednocześnie zbrodnię nazistowską i wojenną polegającą na zabójstwie poprzez powieszenie Jana U. i Adama G. w dniu 16 grudnia 1942r. w miejscowości Sieniawa, pow. Brzozów, woj. podkarpackiego, popełnionej przez funkcjonariuszy państwa niemieckiego, w celu wykonania polityki państwa przez udział w powtarzających się zamachach przeciwko ludności narodowości polskiej,
- II. zbrodni przeciwko ludzkości, stanowiącej jednocześnie zbrodnię nazistowską i wojenną dokonanej

16 grudnia 1942r. w miejscowości Głębokie, pow. Brzozów, woj. podkarpackiego, polegającej na zniszczeniu poprzez podpalenie nieustalonej co do liczby zabudowań, stanowiących własność poszczególnych mieszkańców tej wsi, w liczbie około 13, w tym m.in. Jana U. i Adama G., przez funkcjonariuszy państwa niemieckiego, którzy w ten sposób uczynili niezdatnym do użytku w/w mienie, co było naruszeniem art. 23 lit. g IV Konwencji Haskiej dotyczącej praw i zwyczajów wojny lądowej, co stanowiło poważne prześladowanie z przyczyn narodowościowych (S 142.2020.Zn).

Śledztwo podjęte z zawieszenia 13 lipca 2020 r., zaś umorzone 8 stycznia 2021 r. wobec niewykrycia sprawców.

Śledztwo w sprawie zbrodni nazistowskiej stanowiącej jednocześnie zbrodnię ludobójstwa polegającej na zabójstwie w dniu 18 października 1943 roku w Jaworniku Ruskim żołnierza Batalionów Chłopskich Józefa M., mieszkańca Sielnicy przez nieustalonych funkcjonariuszy Ukraińskiej Policji Pomocniczej, członków formacji kolaborującej z Trzecią Rzeszą Niemiecką w celu wyniszczenia w całości polskiej grupy narodowej (S 27.2021.Zn).

Śledztwo wszczęte 4 lutego 2021 r., umorzone 14 lipca 2021 r. wobec niewykrycia sprawców przestępstwa.

Śledztwo w sprawie:

- I. zbrodni nazistowskiej stanowiącej zbrodnię przeciwko ludzkości polegającej na udziale funkcjonariuszy państwa niemieckiego w powtarzających się zamachach skierowanych przeciwko polskiej grupie narodowej celem wsparcia polityki państwa niemieckiego, których następstwem było zabójstwo żołnierza Michała Sz., w bliżej nieustalonym dniu w lipcu 1944 r. w Kosinie woj. podkarpackiego,
- II. zbrodni nazistowskiej stanowiącej zbrodnię przeciwko ludzkości polegającej na usiłowaniu zabójstwa trzynastu osób cywilnych narodowości polskiej, w tym Marii P., Franciszki P., Feliksa O., Marcina O. i Anny O. w bliżej nieustalonym dniu w lipcu 1944 r. w Kosinie woj. podkarpackiego przez funkcjonariuszy państwa niemieckiego celem wsparcia polityki tego państwa skierowanej przeciwko polskiej grupie narodowej (S 28.2021.Zn).

Śledztwo wszczęte 26 lutego 2021 r. , zaś umorzone postanowieniem z 29 października 2021 r. wobec niewykrycia sprawców przestępstw.

Śledztwo w sprawie:

- I. zbrodni ludobójstwa popełnionej w nocy 31 lipca na 1 sierpnia 1945 r. w Baligrodzie pow. leski przez bliżej nieustaloną grupę nacjonalistów ukraińskich, w celu wyniszczenia w całości polskiej grupy narodowej zamieszkującej tereny Małopolski Wschodniej, przez stosowanie przemocy wobec funkcjonariuszy MO przez ostrzelanie miejscowego posterunku z broni automatycznej i granatów, w celu zmuszenia ich do opuszczenia posterunku, w następstwie czego stworzono warunki życia obliczone na spowodowanie całkowitego fizycznego i biologicznego wyniszczenia tej grupy poprzez spowodowanie pożaru zabudowań mieszkalnych i gospodarczych w łącznej ilości co najmniej 6 zabudowań na szkodę Tomasza T., Władysława D., Tomasza Sz., Franciszka S. i Stanisława D., dokonanie zabójstwa co najmniej 3 osób, w tym milicjanta Zygmunta Z. oraz Tekli G. i Jana Sz., a także spowodowanie ciężkiego uszczerbku na zdrowiu w postaci pozbawienia milicjanta Władysława Sz. prawego oka,
- II. zbrodni ludobójstwa popełnionej w nocy 12 na 13 sierpnia 1945 r. w Baligrodzie pow. leski przez

- blżej nieustaloną grupę nacjonalistów ukraińskich z sotni pod dowództwem ps. „Bir”, w celu wyniszczenia w całości polskiej grupy narodowej zamieszkującej tereny Małopolski Wschodniej, przez stosowanie przemocy wobec mieszkańców tej miejscowości przez ostrzelanie z broni automatycznej i granatów, w celu zmuszenia ich do opuszczenia miasta, oraz z zamiarem dokonania zabójstwa wszystkich mieszkańców narodowości polskiej i zniszczenia całego mienia poprzez spowodowanie pożaru zabudowań mieszkalnych i gospodarczych, które jednak nie nastąpiło ze względu na skuteczną obronę stacjonujących tam oddziałów Wojska Polskiego,
- III. zbrodni ludobójstwa popełnionej w dniu 17 grudnia 1945 r. w Mchawie pow. leski przez blżej nieustaloną grupę nacjonalistów ukraińskich, w celu wyniszczenia w całości polskiej grupy narodowej zamieszkującej tereny Małopolski Wschodniej, poprzez zmuszenie żołnierzy WP do zaprzestania akcji prowadzonej przeciwko nacjonalistom ukraińskim oraz dokonania zabójstwa nieustalonych z nazwiska co najmniej 2 żołnierzy WP i dokonanie zaboru ich mundurów i bielizny,
- IV. zbrodni ludobójstwa popełnionej w dniu 19 stycznia 1946 r. w Serednie Wielkie pow. leski przez blżej nieustaloną grupę nacjonalistów ukraińskich z sotni pod dowództwem ps. „Bir”, w celu wyniszczenia w całości polskiej grupy narodowej zamieszkującej tereny Małopolski Wschodniej, poprzez zorganizowanie zasadzki i ostrzelanie oddziału WP i MO w celu zmuszenia tych funkcjonariuszy do zaprzestania akcji prowadzonej przeciwko nacjonalistom ukraińskim oraz dokonania zabójstwa, co najmniej 7 żołnierzy WOP w tym Józefa K., Antoniego N., Bolesława P., Mariana W., Witolda W. i Zygmunta K. oraz Edwarda N. i Eugeniusza B., oraz 1 milicjanta z Posterunku MO w Cisnej Jana S.,
- V. zbrodni ludobójstwa popełnionej w nocy 21 na 22 stycznia 1946 r. w Baligrodzie pow. leski przez blżej nieustaloną grupę nacjonalistów ukraińskich, w celu wyniszczenia w całości polskiej grupy narodowej zamieszkującej tereny Małopolski Wschodniej, przez stosowanie przemocy wobec mieszkańców tej miejscowości przez ostrzelanie z broni automatycznej i granatów, w celu zmuszenia ich do opuszczenia miasta, oraz z zamiarem dokonania zabójstwa wszystkich mieszkańców narodowości polskiej i zniszczenia całego mienia poprzez spowodowanie pożaru zabudowań mieszkalnych i gospodarczych, które jednak nie nastąpiło ze względu na skuteczną obronę stacjonujących tam oddziałów Wojska Polskiego,
- VI. zbrodni ludobójstwa popełnionej w dniu 1 kwietnia 1947 r. w pobliżu Baligrodu pow. leski przez blżej nieustaloną grupę nacjonalistów ukraińskich z sotni pod dowództwem ps. „Bir”, w celu wyniszczenia w całości polskiej grupy narodowej zamieszkującej tereny Małopolski Wschodniej, poprzez zorganizowanie zasadzki i ostrzelanie Grupy Manewrowej 4 Oddziału WOP w celu zmuszenia tych funkcjonariuszy do zaprzestania akcji prowadzonej przeciwko nacjonalistom ukraińskim oraz dokonania zabójstwa 1 milicjanta Komendanta Posterunku MO w Cisnej Jana D. i 31 żołnierzy WOP, przy czym 18 zostało zamordowanych na miejscu czynu, 11 zostało pozbawionych wolności i zamordowanych w lesie, a 2 żołnierzy, w wyniku odniesionych ran, zmarło w szpitalu oraz usiłowania zabójstwa żołnierza Edwarda Michalak, którego nie dokonano z powodu na jego skuteczną ucieczkę (S 3.2000.Zi).

Śledztwo to podjęte z zawieszenia 14 listopada 2000 r., zaś umorzone postanowienie, z 6 lipca 2022 r. wobec niewykrycia sprawców przestępstw.

Śledztwo w sprawie:

- I. zabójstwa w dniach 3-5 marca 1945r. w Pawłokomie, woj. podkarpackie co najmniej 109 obywateli polskich narodowości ukraińskiej, a w szczególności: Seweryna A., Władysława A., Aleksandra A., małżeństwa o nazwisku A. i nieustalonych imionach, Katarzyny B., Stanisława B., Michała B., Grzegorza F., Władysława F., Aleksandra F., Józefa F., Dymitra F., Jana F., Katarzyny F., Ksawerego F., Marii F., Zofii F., Antoniego F., Anny K., Marii K. córki Anny, Marii K., Józefa

- K., Jana K., Ewy K., Rozalii K., Katarzyny K., Józefa K., Rozalii K., Andrzeja K., Stefana K., Katarzyny K., Michała K., Grzegorza K., mężczyzny o nazwisku K. – nieustalonego imienia, Rozalii Ł., Zofii Ł., Romana Ł., księdza Włodzimierza Ł., Aleksandry M., Jana M., Julii M., Rozalii M., Katarzyny M., Marii M., Zofii M., Ireny M., Nestora M., Andrzeja M., Włodzimierza M., Michała M., Antoniego M., Jana M., Jana N., Władysława N., Marty N., Zofii N., Antoniego N., Juliana N., Piotra N., Andrzeja N., Genowefy N., Marii N. córki Genowefy, Marii N., Rozalii P., Jana P., jego żony i dwóch synów – nieustalonych danych osobowych, Wasyla R., Iwana R., Oksany R., Jakuba R., Józefa R., Katarzyny R., Marii R., Michała R., Ksawerego R., Izydora S., Marii S. z domu N., Andrzeja Sz., Anny Sz., Anny Ś., Anny S., Antoniego S., Michała S., Zofii S., Włodzimierza S., Iwana S., Andrzeja S., kobiety o nazwisku S. oraz trojga jej dzieci o tym samym nazwisku i nieustalonych imionach, Władysława T., Stefana W., Heleny W., Władysława W., Ksawerego W., Michała W., Marii W., Andrzeja W., Iwana W., Anny W., Marii W., Aleksandry W., Zofii W., Tarasa W., Ksawerego W. oraz rabunku mienia ruchomego na szkodę w/w w tym samym miejscu i czasie,
- II. zmuszenia groźbą użycia broni palnej kilkudziesięciu mieszkańców Pawłokomy woj. podkarpackie narodowości ukraińskiej, w tej liczbie: Józefa W., Lubomira K., Lubomira T., Rozalii T., Anny S., Włodzimierza F., Andrzeja Ł. i jego matki, Ireny J., Anny M., Tetiany Cz., Wiry Cz., Natalii K., Ewy K., Lubomiry Z., Karoliny K., w dniu 3 marca 1945r. do opuszczenia na stałe tej miejscowości, przez członków polskich oddziałów partyzanckich, co stanowiło poważne prześladowanie tych osób z uwagi na ich ukraińską narodowość,
- III. napadów rabunkowych zaistniałych w lutym 1945r. i w dniach 1 i 2 marca 1945r. na szkodę mieszkańców Pawłokomy, woj. podkarpackie, a w szczególności na szkodę rodziny Andrija Ł. i Adalii Ś., w wyniku których obrażeń ciała doznała Anna Ł. (S 52/01/Zi).

Śledztwo wszczęto 20 września 2001r., zaś umorzono je 19 marca 2010r. w odniesieniu do punktu I wobec śmierci sprawców Józefa B., Kazimierza S. i Józefa K., wobec prawomocnego przeprowadzenia postępowania w tej sprawie w przeszłości przeciwko Tadeuszowi O., wobec niewykrycia pozostałych sprawców tego przestępstwa, w odniesieniu do punktu II - wobec niewykrycia sprawców przestępstwa, zaś w odniesieniu do punktu III - wobec braku ustawowych znamion zbrodni przeciwko ludzkości i przedawnienia karalności czynu.

Śledztwo w sprawie zbrodni przeciwko ludzkości polegającej na napadzie członków Ukraińskiej Powstańczej Armii na wsie Sośnicę Jarosławską i Święte woj. podkarpackie, w nocy 5/6 maja 1946r., w trakcie którego sprawcy dokonali zniszczenia poprzez podpalenie zabudowań 280 gospodarstw wsi Sośnica Jarosławska oraz uszkodzenia zabudowań dalszych 20 gospodarstw w tej miejscowości, zniszczenia poprzez podpalenie zabudowań 18 gospodarstw wsi Święte, a w szczególności na szkodę Kazimierza O. oraz częściowego zniszczenia dalszych zabudowań 28 gospodarstw tej wsi, a nadto dokonali rabunku około 100 koni, 30 wozów konnych, 35 krów, 20 świń, odzieży i obuwia o nieustalonej wartości na szkodę mieszkańców wyżej wymienionych miejscowości (S 33/02/Zi).

Śledztwo to podjęto z zawieszenia 16 kwietnia 2002 r., zaś umorzono je 11 czerwca 2013 r.

W toku śledztwa ustalono, że w dokonaniu tej zbrodni brali udział dowódca UPA Jan Sz. i członek tej organizacji Grzegorz M. Wyrokiem Sądu Wojewódzkiego w Rzeszowie Ośrodek Zamiejscowy w Przemysłu z 24 czerwca 1960 r. Jan Sz. został uznany za winnego dopuszczenia się między innymi tej zbrodni i skazany na łączną karę śmierci. Grzegorz M. został natomiast skazany na karę śmierci za przestępstwa polegające na członkostwie w UPA, udział w gwałtownych zamachach na żołnierzy Armii Czerwonej, Wojska Polskiego i ludność polską oraz w napadach terrorystyczno-rabunkowych, nielegalne posiadanie broni palnej oraz zbieranie i przechowywanie wiadomości

stanowiących tajemnicę państwową. Karę śmierci wobec niego wykonano 28 kwietnia 1949 r.

W konsekwencji 11 czerwca 2013 r. śledztwo w odniesieniu do tych osób umorzono wobec prawomocnego zakończenia postępowania karnego w tej sprawie przeciwko nim.

Ustalono ponadto, że w zbrodni tej brali udział również Wasyl S., Iwan R. Wasyl S i Michał S. Osoby te nie żyją i dlatego śledztwo w tym zakresie umorzono wobec ich śmierci.

W pozostałym zakresie śledztwo umorzono wobec niewykrycia sprawców przestępstwa.

Śledztwo w sprawie:

I. zbrodni ludobójstwa popełnionej w nieustalonym dniu i miesiącu 1944 roku w miejscowości Łukowe, powiat Lesko, poprzez dokonanie zabójstwa Piotra D., w celu wyniszczenia w całości polskiej grupy narodowej zamieszkującej w tej miejscowości przez nieustalonych nacjonalistów ukraińskich,

II. zbrodni ludobójstwa popełnionej w dniu 10 stycznia 1945 roku w Wetlinie, powiat Lesko, poprzez dokonanie zabójstwa gajowego Kazimierza B., w celu wyniszczenia w całości polskiej grupy narodowej zamieszkującej w tej miejscowości przez nieustalonych nacjonalistów ukraińskich,

III. zbrodni ludobójstwa popełnionej w dniu 16/17 lipca 1945 roku w miejscowości Mchawa, powiat Lesko, poprzez rozstrzelanie Katarzyny K., w celu wyniszczenia w całości polskiej grupy narodowej zamieszkującej w tej miejscowości przez nieustalonych nacjonalistów ukraińskich,

IV. zbrodni ludobójstwa popełnionej w dniu 31 października 1945 roku w miejscowości Orelec, powiat Lesko poprzez powieszenie Antoniego M., w celu wyniszczenia w całości w celu polskiej grupy narodowej zamieszkującej w tej miejscowości przez nieustalonych nacjonalistów ukraińskich,

V. zbrodni ludobójstwa popełnianej w dniu 23 marca 1945 roku w miejscowości Żubracze, powiat Lesko, poprzez pozbawienie życia nieustalonych z tożsamości osiemnastu (18) osób narodowości polskiej w celu wyniszczenia w całości polskiej grupy narodowej zamieszkującej w tej miejscowości przez nieustalonych nacjonalistów ukraińskich,

VI. zbrodni ludobójstwa popełnionej w dniu 27/28 lutego 1946 roku w Uhercach Mineralnych, powiat Lesko poprzez pozbawienie życia nieustalonych z tożsamości pięciu (5) osób narodowości polskiej w celu wyniszczenia w całości polskiej grupy narodowej zamieszkującej w tej miejscowości przez nieustalonych nacjonalistów ukraińskich,

VII. zbrodni ludobójstwa popełnionej w nieustalonym dniu marca 1946 roku w Uhercach Mineralnych, powiat Lesko, poprzez dokonanie zabójstwa Jana M., w celu wyniszczenia w całości polskiej grupy narodowej zamieszkującej w tej miejscowości przez nieustalonych nacjonalistów ukraińskich,

VIII. zbrodni ludobójstwa popełnionej w dniu 3 maja 1946 roku w miejscowości Żubracze, powiat Lesko funkcjonariusza M.O. Wilhelma W., w celu wyniszczenia w całości polskiej grupy narodowej zamieszkującej w tej miejscowości przez nieustalonych nacjonalistów ukraińskich,

IX. zbrodni ludobójstwa popełnionej w dniu 7 lipca 1946 roku w Mchawie, powiat Lesko, poprzez pozbawienie życia nieustalonych z tożsamości czterech (4) osób (dwóch mężczyzn, kobietę i dziecka) przez członków sotni „Chrina” w celu wyniszczenia w całości polskiej grupy narodowej zamieszkującej w tej miejscowości,

X. zbrodni ludobójstwa popełnionej w nieustalonym dniu i miesiącu 1946 roku w miejscowości Żubracze, powiat Lesko, poprzez pozbawienie życia dziesięciu osób (10) o nieznanych danych personalnych w celu wyniszczenia w całości polskiej grupy narodowej zamieszkującej w tej miejscowości przez nieustalonych nacjonalistów ukraińskich. (S 19/02/Zi).

Śledztwo to podjęto z zawieszenia 25 marca 2002 r., zaś umorzono je 16 sierpnia 2021 r., w odniesieniu do punktów I, II, III, IV, VII, VIII - wobec niewykrycia sprawców przestępstw, a w odniesieniu do punktów V, VI, IX i X - wobec braku danych dostatecznie uzasadniających podejrzenie popełnienia przestępstwa.

Śledztwo w sprawie:

- I. zbrodni przeciwko ludzkości zaistniałej w dniu 18 kwietnia 1945r. w Piskorowicach województwo podkarpackie polegającej na zabójstwie co najmniej 70 obywateli polskich narodowości ukraińskiej, a w szczególności: Marii B. i jej matki o imieniu Anna nieustalonego nazwiska oraz dwojga dzieci Marii B. o nieustalonych imionach i nazwisku B., Wasyła B., Michała B., kobiety nieustalonego imienia o nazwisku B., jej dwóch synów nieustalonych imion o nazwisku B., dwóch kobiet o nieustalonych imionach o nazwisku B., Marii C., Oleszka F., Jana K., Ołeksija K., Stefana K., Hanny K., Marii K., Michała K., Ewy K., Paraskiewi K., Marii K., Katarzyny K., Olgi K., Jana K., Jana K., kobiety o nieustalonym imieniu i nazwisku K., Jana K., Kseni K., Anny K., Marii K., Teodora K., Marii M., Stefanii M., Eliasza M., Marii P., Michała P., Wasyła P., Wojciecha P., mężczyzny o nieustalonym imieniu i nazwisku R., mężczyzny o nieustalonym imieniu i nazwisku S., Marii S., Anny S., Katarzyny S., Katarzyny S. c. Katarzyny, Anastazji S., Andrzeja Sz. i jego córki nieustalonego imienia o nazwisku Sz., Ewy Sz. i jej czworga dzieci o nieustalonych imionach i nazwisku Sz., kobiety nieustalonego imienia o nazwisku Sz. i jej córki nieustalonego imienia o nazwisku Sz., Marii Sz., Anastazji Sz., Anny Sz., Sławomira T., Eugeniusza T., Anastazji T., mężczyzny nieustalonego imienia o nazwisku T., Wołodko W., Orysji W., Zofii W., Marii W., Michała W., mężczyzny o nieustalonym imieniu i nazwisku W., kobiety o nieustalonym imieniu i nazwisku W., Dymitra Ż. oraz usiłowania zabójstwa w tym samym miejscu i czasie: Jana K., Katarzyny K., Katarzyny K. c. Katarzyny, Anny S. oraz Stefana Sz. z uwagi na ukraińską narodowość ofiar, a nadto rabunku mienia ruchomego o nieustalonej wartości na szkodę wyżej wymienionych osób,
- II. zbrodni przeciwko ludzkości zaistniałej na przełomie kwietnia i maja 1945r. w Piskorowicach województwo podkarpackie polegającej na zabójstwie co najmniej 26 obywateli polskich narodowości ukraińskiej, a w szczególności: Jana B., Stefana B., jego żony o nieustalonym imieniu i nazwisku B., Jerzego Ch., Eliasza K., Michała K., mężczyzny nieustalonego imienia o nazwisku K., Piotra L., kobiety nieustalonego imienia o nazwisku L., mężczyzny nieustalonego imienia o nazwisku M., Ewy M., Jerzego M., dwóch osób o nieustalonych imionach o nazwisku M., Michała P., Stefana R., Piotra R., Jana R., Piotra S., Stefana Sz., Michała S., Stefana S., mężczyzny o nieustalonym imieniu i nazwisku T., Marii Z., Andrzeja Z. oraz Jana Z. z uwagi na ukraińską narodowość ofiar,
- III. zbrodni przeciwko ludzkości zaistniałej w dniu 21 kwietnia 1945r. w Chałupkach Piskorowickich województwo podkarpackie polegającej na zabójstwie co najmniej 7 obywateli polskich narodowości ukraińskiej, a w szczególności: Jana B., Katarzyny C., Andrzeja B., Jana K.,

- Katarzyny K., Michała K. oraz Michała P. z uwagi na ukraińską narodowość wyżej wymienionych, a nadto rabunku mienia ruchomego nieustalonej wartości na szkodę wyżej wymienionych osób,
- IV. zbrodni przeciwko ludzkości zaistniałej w dniu 25 marca 1945r. w Piskorowicach województwo podkarpackie polegającej na zabójstwie Józefa B.,
 - V. zbrodni przeciwko ludzkości zaistniałej w dniu 28 marca 1945r. w Piskorowicach województwo podkarpackie polegającej na zabójstwie Marii M.,
 - VI. zbrodni przeciwko ludzkości zaistniałej w dniu 20 lutego 1945r. w Piskorowicach województwo podkarpackie polegającej na zabójstwie Jana K.,
 - VII. zbrodni przeciwko ludzkości zaistniałej na początku 1945r. w Piskorowicach województwo podkarpackie polegającej na zabójstwie: Anny M. i Eliasza Sz.,
 - VIII. zbrodni przeciwko ludzkości zaistniałej w 1945r. w Piskorowicach województwo podkarpackie polegającej na zabójstwie: Anastazji P. i Marii Sz.,
 - IX. zbrodni przeciwko ludzkości zaistniałej w dniu 7 sierpnia 1945r. w Piskorowicach województwo podkarpackie polegającej na zabójstwie: Katarzyny C., Paraszki K., Michała Sz., Marii Sz., Iliasa Sz., Karoliny Sz. i Michała Sz. (dziecko) oraz rabunku mienia ruchomego o nieustalonej wartości na szkodę wyżej wymienionych,
 - X. zbrodni przeciwko ludzkości zaistniałej w sierpniu 1945r. w Piskorowicach województwo podkarpackie polegającej na zabójstwie Karoliny K. oraz członków jej rodziny o nieustalonych danych osobowych,
 - XI. zbrodni przeciwko ludzkości zaistniałej jesienią lub zimą 1944r. w Piskorowicach województwo podkarpackie polegającej na zabójstwie Michała Ł.,
 - XII. zbrodni przeciwko ludzkości zaistniałej jesienią lub zimą 1944r. w Rzuchowie województwo podkarpackie polegającej na zabójstwie Iwana Ł. i Piotra Ł. (S 75/06/Zi).

Śledztwo wszczęto 3 listopada 2006 r., zaś umorzono je 26 lipca 2010 r. W odniesieniu do zbrodni opisaney w punkcie I śledztwo umorzono: wobec śmierci sprawcy Józefa Z., wobec prawomocnego przeprowadzenia postępowania karnego w tej sprawie przeciwko Michałowi K., Mikołajowi P., Janowi S., Emilowi B. i Adamowi W. oraz wobec niewykrycia pozostałych sprawców tego przestępstwa.

W odniesieniu zbrodni do opisanych w punkcie II i III śledztwo umorzono wobec niewykrycia sprawców. Ponadto śledztwo umorzono wobec prawomocnego zakończenia postępowania karnego w odniesieniu do czynu opisanego w punkcie IX.

Śledztwo umorzono wobec braku ustawowych znamion zbrodni przeciwko ludzkości w odniesieniu czynów opisanych w punkcie IV, V, VI, VII, VIII, X, XI i XII.

Nie ustalono bowiem bliższych okoliczności zaistnienia tych przestępstw, dowodów pozwalających na ustalenie ich bezpośrednich sprawców oraz motywów i pobudek jakimi się kierowali. Brak było zatem podstaw do przyjęcia, iż zbrodnie te zostały dokonane z zamiarem bezpośrednim wyniszczenia członków ukraińskiej grupy narodowościowej poprzez zabójstwo tych osób.

Śledztwo w sprawie:

- I. zbrodni ludobójstwa polegającej na zabójstwie w dniu 31 marca 1944r. mieszkańca Zalesia Stanisława K. w Starym Siole powiatu Lubaczów dokonanej przez nacjonalistów ukraińskich,
- II. zbrodni ludobójstwa polegającej na zabójstwie w nieustalonym bliżej czasie 1944r. w Zalesiu powiatu Lubaczów mężczyzny, którego nazwisko brzmiało Józef B. lub B., dokonanej przez nacjonalistów ukraińskich,
- III. zbrodni ludobójstwa polegającej na zabójstwie w dniu 27/28 marca 1945r. w Zalesiu powiatu

Lubaczów Franciszka B., Katarzyny B., Józefa K. lub K., Franciszki O., Teodora S. i Marcina S. dokonanej przez nacjonalistów ukraińskich (S 39/09/Zi).

Materiały wyłączono z akt śledztwa S 45/02/Zi 12 maja 2009r.

Śledztwo to umorzono 12 maja 2009r. wobec niewykrycia sprawców czynów opisanych w punkcie I i II, a nadto w odniesieniu do czynu opisanego w punkcie III w stosunku do sprawcy Jana Sz. wobec stwierdzenia, że postępowanie karne co do tego samego czynu tej samej osoby zostało prawomocnie zakończone, w stosunku do sprawców Mirosława O., Grzegorza M., Michała S. i Wasyla S. wobec ich śmierci, a nadto wobec niewykrycia pozostałych sprawców tego przestępstwa.

Śledztwo w sprawie:

- I. zabójstwa przy użyciu broni palnej księdza Józefa K. w dniu 12 lipca 1944r. w Borownicy woj. podkarpackiego,
- II. zabójstwa Feliksa Ś. w grudniu 1944r. w nieustalonym miejscu, na terenie woj. podkarpackiego,
- III. zabójstwa Franciszka B., Jana M. i Jana P. w lutym 1945r., w nieustalonym miejscu, na terenie woj. podkarpackiego,
- IV. zabójstwa sześciuosobowej rodziny o nazwisku P. o nieustalonych imionach w 1945r. w Borownicy woj. podkarpackiego,
- V. zabójstwa przy użyciu broni palnej Edwarda C. w dniu 20 kwietnia 1945r. w Borownicy woj. podkarpackiego,
- VI. napadu pododdziałów Ukraińskiej Powstańczej Armii na wieś Borownica woj. podkarpackiego w dniu 20 kwietnia 1945r., w trakcie którego sprawcy dokonali zabójstwa co najmniej 40 ustalonych z nazwiska osób, umyślnie zranili co najmniej 6 ustalonych z nazwiska osób, dokonali zniszczenia w wyniku podpalenia co najmniej 100 budynków mieszkalnych i gospodarczych należących do mieszkańców wsi Borownica oraz dopuścili się rabunku mienia ruchomego o nieustalonej wartości na szkodę mieszkańców wsi Borownica,
- VII. zniszczenia mienia poprzez umyślne podpalenie około 30 budynków mieszkalnych w Borownicy woj. podkarpackiego w dniu 22 kwietnia 1945r., w szczególności na szkodę Henryka T., Juliana R. i Eugeniusza Z. stanowiącego zbrodnię przeciwko ludzkości (S 44/09/Zi).

Materiały dotyczące tych czynów wyłączono z akt innego śledztwa 29 maja 2009 r.

Śledztwo to umorzono 5 czerwca 2009r. w odniesieniu do czynu opisanego w punkcie I wobec przeprowadzenia postępowania karnego w tej sprawie w przeszłości, w odniesieniu do czynów opisanych w punkcie II, III i IV wobec braku ustawowych znamion zbrodni ludobójstwa i przedawnienia karalności, w odniesieniu do zbrodni opisanej w punkcie VI wobec śmierci ustalonego sprawcy Michała N. oraz wobec niewykrycia pozostałych sprawców przestępstwa, zaś w odniesieniu do czynu opisanego w punkcie VII wobec niewykrycia sprawców przestępstwa. W odniesieniu do czynu opisanego w punkcie V śledztwo umorzono wobec braku ustawowych znamion czynu zabronionego bowiem ustalono, że Edward C. poniósł śmierć w następstwie nieszczęśliwego wypadku gdyż postrzelił się z broni palnej.

W wątku opisanym w punkcie II dotyczącym zabójstwa Feliksa Ś. przyjęto na podstawie wykazu osób zamordowanych z terenu dawnej gminy Żohatyn, iż do zbrodni doszło w grudniu 1944r. Czynności śledcze nie doprowadziły jednak do ustalenia dokładnego czasu, miejsca i okoliczności zabójstwa tej osoby. Nie ustalono również konkretnych sprawców oraz motywów i pobudek jakimi się oni kierowali. Ze względu na to brak było podstaw do przyjęcia, iż Feliks Ś. był ofiarą zbrodni

ludobójstwa. Także śledztwo prowadzone w zakresie zabójstwa Franciszka B., Jana M. i Jana P. opisanego w punkcie III nie doprowadziło do wyjaśnienia wszystkich okoliczności tego zdarzenia. Ustalono jedynie, iż zaginęli oni wraz z wozem konnym, którym podróżowali 2 lutego 1945 r. w drodze do Borownicy. Nie ustalono w szczególności dokładnej daty, miejsca, okoliczności zdarzenia oraz sprawców zbrodni. Nie ustalono również tym samym motywów i pobudek jakimi kierowali się sprawcy.

W odniesieniu do czynu opisanego w punkcie IV to jest zabójstwa sześciuosobowej rodziny o nazwisku P. uzyskano jedynie zeznania świadka z których wynikało, że będąc w zabudowaniach tej rodziny widział na podłodze i drzwiach krew. Potem uzyskał on wiadomość, że ujawniono zwłoki tych osób. Pozostałe dowody przeprowadzone w śledztwie nie doprowadziły do uzyskania jakichkolwiek dalszych informacji na temat tego zdarzenia.

Śledztwo w sprawie:

- I. zbrodni przeciwko ludzkości polegającej na zabójstwie Piotra Ł. w sierpniu 1945 r. w Cieplicach woj. podkarpackie,
- II. zbrodni przeciwko ludzkości polegającej na zabójstwie Jana N. w dniu 6 października 1945 r. w Cieplicach woj. podkarpackie,
- III. zbrodni przeciwko ludzkości polegającej na zabójstwie Jana Michała N. w dniu 6 października 1945 r. w Cieplicach woj. podkarpackie,
- IV. zbrodni przeciwko ludzkości polegającej na zabójstwie Władysława J. w dniu 6 października 1945 r. w Cieplicach woj. podkarpackie,
- V. zbrodni przeciwko ludzkości polegającej na zabójstwie Paraszki S. w dniu 6 października 1945 r. w Cieplicach woj. podkarpackie,
- VI. zbrodni przeciwko ludzkości polegającej na zabójstwie Anny K. w dniu 6 października 1945 r. w Cieplicach woj. podkarpackie,
- VII. zbrodni przeciwko ludzkości polegającej na zniszczeniu w wyniku podpalenia około 450 zabudowań wsi Cieplice woj. podkarpackie w dniu 6 października 1945 r., na szkodę nieustalonych osób. (S 54/10/Zi).

Materiały dotyczące tych czynów wyłączono 8 czerwca 2010 r. z akt innego śledztwa, a następnie 10 czerwca 2010 r. postępowanie przygotowawcze umorzono w odniesieniu do czynu opisanego w punkcie I wobec braku ustawowych znamion zbrodni przeciwko ludzkości, bowiem stwierdzono, że śledztwo prowadzone co do zabójstwa Piotra Ł. nie doprowadziło do wykazania zamiaru ludobójczego u sprawcy tego czynu.

Odniesieniu do czynów opisanych w punkcie II – VII śledztwo umorzono wobec prawomocnego zakończonego postępowania karnego w tej sprawie w przeszłości.

Śledztwo w sprawie:

- I. zbrodni ludobójstwa popełnionych przez nacjonalistów ukraińskich, polegającej na zabójstwie Stanisława P., Michała S., Mikołaja K., Władysława T. i Stanisława H. w dniu 27 czerwca 1944 r. w Zabiałej gm. Oleszyce powiatu Lubaczów woj. podkarpackiego,
- II. zbrodni ludobójstwa popełnionych przez nacjonalistów ukraińskich, polegającej na zabójstwie Marii P., Kazimiery K., Janiny W. i Danuty T. w dniu 24 sierpnia 1944 r. w Zabiałej gm. Oleszyce powiatu Lubaczów woj. podkarpackiego,

III. zbrodni ludobójstwa popełnionych przez nacjonalistów ukraińskich, polegającej na zabójstwie Stanisława P., Władysława P. i Pawła B. w dniu 16 stycznia 1945 r. w Zabiałej gm. Oleszyce powiatu Lubaczów woj. podkarpackiego (S 55/10/Zi).

Materiały dotyczące tych czynów wyłączono z akt innego śledztwa 8 czerwca 2010 r., zaś 9 czerwca 2010 r. postępowanie przygotowawcze w tym zakresie umorzono wobec niewykrycia sprawców.

Śledztwo w sprawie zbrodni przeciwko ludzkości polegającej na zabójstwie Wojciecha W. w dniu 4 lipca 1944 r. w Czercach woj. podkarpackie oraz rabunku mienia ruchomego o nieustalonej wartości, dokonanego w tym samym miejscu i czasie na szkodę tej osoby (S 56/10/Zi).

Materiały dotyczące tego czynu wyłączono 9 czerwca 2010 r. z akt innego śledztwa, zaś 17 czerwca 2010 r. postępowanie przygotowawcze umorzono wobec braku ustawowych znamion zbrodni przeciwko ludzkości.

Śledztwo w sprawie zbrodni przeciwko ludzkości polegającej na zabójstwie Pawła N., Katarzyny N., Jana N., Marii N. oraz usiłowaniu zabójstwa Feliksa N. i Edwarda N. w grudniu 1944 r. w Książcach woj. podkarpackie, z uwagi na polską narodowość ofiar (S 72/10/Zi).

Materiały dotyczące tego czynu wyłączono 15 lipca 2010 r. z akt innego śledztwa a następnie 20 lipca 2010 r. postępowanie przygotowawcze umorzono wobec niewykrycia sprawców przestępstwa.

Śledztwo w sprawie zbrodni przeciwko ludzkości dokonanej w zamiarze zniszczenia polskiej grupy narodowej a polegającej na zabójstwie przy użyciu broni palnej w dniu 9 września 1945 r. w Odrzechowej woj. podkarpackiego przez nacjonalistów ukraińskich, pod dowództwem Wasyla M. ps. Ren 10 osób o nieustalonej tożsamości (S 74/10/Zi).

Materiały dotyczące tego czynu wyłączono 3 sierpnia 2010 r. z akt innego śledztwa, zaś postępowanie przygotowawcze w tym zakresie umorzono 6 sierpnia 2010 r. wobec braku danych dostatecznie uzasadniających podejrzenie popełnienia czynu.

[Poprzedni Strona](#)